

Doskonalenie
Kadr
Gospodarki

Argentyna

Argentyna

Argentyna

Przewodnik rynkowy
dla przedsiębiorców

Argentyna

Argentyna

Argentyna

POLSKA AGENCJA ROZWOJU PRZEDSIĘBIORCZOŚCI
POLISH AGENCY FOR ENTERPRISE DEVELOPMENT

KRAJOWA IZBA GOSPODARZA
CENTRUM PROMOCJI

wyginternational
IMC Polska

PRZEDMOWA

Argentyna opanowała kryzys lat 2003-2005, odmrożono depozyty, a po spadku PKB w 2002 roku o 11%, lata następne przyniosły średni wzrost PKB o 8-9% rocznie. W tej chwili jej sytuacja gospodarcza jest świetna. Jest to najlepsza pora na rozpoczęcie tam interesów.

Przyjęcie Polski do Unii Europejskiej zwiększyło jej wiarygodność finansową wśród Argentyńczyków i spowodowało wzmożone zainteresowanie możliwościami dokonania inwestycji finansowych i produkcyjnych. Jest to nowa nisza rynkowa, w której polskie firmy doradztwa finansowego powinny dostrzec możliwości własnego rozwoju i ekspansji.

Jest wiele towarów które mogą znaleźć nabywców. Przede wszystkim wyroby stalowe, kineskopy, sprzęt medyczny, środki transportu, leki, urządzenia mylniskie, obrabiarki (w tym ciężkie dla kolejnictwa), maszyny rolnicze, włókiennicze i budowlane, artykuły gospodarstwa domowego, meble, samoloty rolnicze, wózki elektryczne Melex i inne produkty przemysłowe.

W dwustronnej wymianie handlowej rok 2005 i 2006 charakteryzował się: wysoką dynamiką wzrostu wzajemnych obrotów handlowych, postępującą w szybkim tempie dywersyfikacją polskiego eksportu i jego znacznym wzrostem, ale też wysokim, powiększającym się deficytem handlowym z Argentyną.

Redaktorzy niniejszego opracowania mają nadzieję, że pomoże ono, wraz z cyklem szkoleń, lepiej poznać ten rynek i ułatwi podjęcie decyzji o nawiązaniu współpracy z tym krajem.

Redakcja „Przewodnika”, który służy jako nieodpłatna pomoc szkoleniowa w cyklu zajęć w ramach projektu PARP „Wsparcie rozwoju polskiego eksportu” serdecznie dziękuje za udostępnienie materiałów i danych statystycznych Ambasadzie Polski w Argentynie, kierownictwu i pracownikom Departamentu Międzynarodowych Stosunków Dwustronnych Ministerstwa Gospodarki, oraz Instytutowi Koniunktur i Cen Ministerstwa Gospodarki.

(red.)

Spis treści:

	Przedmowa	2
1	Informacje ogólne o kraju	5
1.1	Podstawowe informacje	5
1.2	Ludność, religia oraz zwyczaje panujące w Argentynie	6
1.3	Klimat, warunki geograficzne oraz bogactwa naturalne	6
1.4	Polityka	7
2	Gospodarka	8
2.1	Wstępne informacje dotyczące gospodarki Argentyny	8
2.2	Gospodarka Argentyny w 2005 r.	9
2.3	Wyniki gospodarcze Argentyny w I kwartale 2006 roku	10
2.4	Główne sektory gospodarki	11
3	Przekształcenia strukturalne i system własności	13
4	System finansowy	13
4.1	Zmiany w polityce pieniężnej Argentyny	13
4.2	Liberalizacja ograniczeń obrotu dewizowego w Argentynie	14
4.3	Konsolidacja banków w Argentynie	14
5	System podatkowy	16
6	Podstawy prawne i zasady dotyczące prowadzenia przedsiębiorstw	16
6.1	Formy płatności stosowane w handlu zagranicznym	16
6.2	Zakładanie działalności gospodarczej w Argentynie	17
7	Handel zagraniczny i polityka handlowa	19
7.1	Handel zagraniczny Argentyny w 2005 roku	19
7.2	Handel zagraniczny Argentyny w lutym 2006	20
7.3	Ograniczenia w przetargach publicznych	20
7.4	Dostęp towarów do rynku Republiki Argentyny	20
7.5	Wprowadzenie licencji w imporcie obuwia i zabawek do Argentyny	31
7.6	Targi i wystawy z dofinansowaniem przez MG	32
8	Dotychczasowa współpraca gospodarcza z Polską i jej perspektywy w kontekście naszego członkostwa w UE	32
8.1	Wymiana handlowa polsko – argentyńska w 2005 roku	32
8.2	Handel z Polską w 2006 roku (dane za okres styczeń – połowa czerwca)	34
8.3	Analiza sektorowa potencjalnych polskich możliwości eksportowych	35
8.4	Ryzyko kraju	42
8.5	Organizacje wspierające wymianę handlową	44
9	Warunki podróży i zamieszkania w Argentynie	48
9.1	Przepisy wjazdowe, wiza	48
9.2	Przepisy celne	48

9.3	Bezpieczeństwo	48
9.4	Zakwaterowanie	49
9.5	Transport	50
9.6	Podróż do Argentyny	50
9.7	Zdrowie	52
9.8	Media	52
9.9	Warto wiedzieć	52
	Źródła	55

I. Informacje ogólne o kraju

I.1 Podstawowe informacje

Argentyna (do 1816 roku część imperium hiszpańskiego) leży w Ameryce Południowej, nad Oceanem Atlantyckim. Graniczy z Chile, Boliwią, Paragwajem, Brazylią i Urugwajem. Powierzchnia 39 537 943 km² (Statystyka argentyńska podaje obszar wraz z Fallandami - 2 780 092 km² i z terytorium antarktycznym - 3 618 000 km²) - jest 9 razy większa od Polski. Stolicą Argentyny jest Buenos Aires, a większe miasta to Córdoba, Rosario, Mendoza, Tucumán, La Plata i Santa Fe.

Jednostką monetarną jest peso argentyńskie - ARS (1 peso = 100 centavos, średni kurs z lipca 2006 r. to 1 ARS = 1,04 PLN; 1 ARS = 0,33 USD)

Saldo migracji: 0,6 os./1000 mieszk.

Urbanizacja: 89%

Językiem urzędowym jest hiszpański, a w użyciu są też angielski, włoski, niemiecki, francuski. Do tego język potoczny różni się w gramatyce i wymowie od klasycznego hiszpańskiego, a w Buenos Aires można usłyszeć żargon ("lunfardo"), wywodzący się z dawnych okolic portowych.

Strefa czasowa: GMT - 3

Telefon kierunkowy do Argentyny: 0054

Argentyna należy do najważniejszych organizacji międzynarodowych:

- Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ),
- Organizacji Państw Amerykańskich (OPA),
- Światowej Organizacji Handlu (WTO),
- Latinoamerykańskiego Stowarzyszenia Integracyjnego/Asociación Latinoamericana de Integración (ALADI/ LAIA),
- Wspólnego Rynku Ameryki Południowej/Mercado Común del Cono Sur (MERCOSUR).

1.2 Ludność, religia oraz zwyczaje panujące w Argentynie

Spółeczeństwo Argentyny ukształtowało się w wyniku masowych migracji z Europy i kolonizacji prawie bezludnych terenów zamieszkałych przez nieliczne plemiona indiańskie (w czasach przedkolumbijskich zamieszkiwało tam około 300 tys. Indian). Ponad 98% ludności stanowią biali pochodzenia europejskiego (głównie włoskiego, hiszpańskiego, niemieckiego, ukraińskiego, portugalskiego i polskiego), resztę Metysi, nieliczni Indianie (mniej niż 150 tys.).

Oficjalną religią Argentyny jest katolicyzm (90% mieszkańców), jednakże panuje całkowita wolność różnych wyznań, wśród których mają wyznawców: protestantyzm, judaizm, islam, prawosławie oraz inne.

1.3 Klimat, warunki geograficzne oraz bogactwa naturalne

Północna Argentyna jest pod wpływem gorącego klimatu zwrotnikowego, środkowa klimatu umiarkowanego ciepłego, natomiast w południowej części kraju mamy do czynienia z klimatem umiarkowanym i zimnym.

Odwrotnie niż w Polsce najcieplejszym miesiącem w roku jest styczeń, izoterma w tym miesiącu na północy kraju wynosi 28°C a na południu 8°C, a w najzimniejszym miesiącu lipcu, izotermy wynoszą odpowiednio 18 i 2°C.

Środkową i północno-zachodnią część Argentyny stanowią niziny i płaskowyzę, południowa stepowa Pampa a na skraju państwa wyżynny obszar podbiegunowy. Zachodnia część kraju to przedgórze oraz rozbudowany system górski Andów.

Argentyna jest w głównej mierze krajem rolniczym. To jeden z najważniejszych światowych producentów pszenicy, wełny i mięsa. Blisko 1/3 zbiorów pszenicy przeznaczana jest na eksport. Ważne są także uprawy kukurydzy i roślin oleistych. Pastwiska i grunty orne stanowią ponad 60 % powierzchni kraju.

Wykorzystanie ziemi:

- 53% - pastwiska i łąki,
- 21% - lasy i zarośla,
- 12% - ziemie uprawne,
- 14% - inne.

Dominującym kierunkiem w rolnictwie jest hodowla.

Kraj posiada także bogate złoża surowców mineralnych i energetycznych. Największe znaczenie w przemyśle energetycznym ma wydobywanie ropy naftowej. Argentyna zajmuje pod tym względem trzecie miejsce w Ameryce Południowej. Obfite są również złoża gazu ziemnego i uranu. Są tu także znaczne zasoby berylu, bardzo cenionego w przemyśle elektronicznym. Argentyna jest największym producentem i eksporterem taniny (rodzaj garbnika) na świecie (95%).

Ponadto w Argentynie występuje: ołów, cynk, cyna, miedź, rudy żelaza, magnez, uran.

I.4 Polityka

Sytuacja polityczna

Aktualnie Argentyna przeżyła skutki ekonomicznego załamania gospodarczego z końca lat dziewięćdziesiątych i do dalszego rozwoju potrzebuje środków finansowych z zewnątrz. Z punktu widzenia inwestorów zagranicznych polityka uprawiana przez tutejsze władze jest bardziej odstrasząca niż przyciągająca kapitał zagraniczny. Obecne działania prezydenta Néstora Kirchnera pogłębiają jeszcze bardziej te obawy, zbliżając Argentynę do Wenezueli, która prowadzi antyamerykańską politykę.

Argentyna jest jednym z silniejszych państw regionu, od zawsze rywalizowała o dominację z Brazylią. Nawet jeśli w oficjalnych deklaracjach przeczytać można o woli współpracy obu państw i jeśli tę współpracę faktycznie widać – choćby w ramach Mercosur, to jednak we wzajemnych stosunkach pojawiają się zgrzyty.

Ustrój polityczny

Według zapisów konstytucji z 1853 (kilkakrotnie nowelizowanej), Argentyna jest prezydencką wielopartyjną republiką federacyjną. Głową państwa i jednocześnie szefem rządu jest prezydent wybierany w wyborach powszechnych na 4-letnią kadencję z prawem do jednej reelekcji. Prawo głosu przysługuje od 18 roku życia i jest powszechne oraz obowiązkowe.

Władzę ustawodawczą

sprawuje parlament Kongres Narodowy (Congreso de la Nación). Składa on się z 2 izb: Izby Deputowanych (Cámara de Diputados) i Senatu (Senado). Izbę Deputowanych stanowi 257 deputowanych wybieranych w wyborach powszechnych na 4-letnią kadencję. Senat składa się z 72 senatorów wybieranych na 6 letnią kadencję.

Władza wykonawcza

w dużej mierze spoczywa w rękach prezydenta, który nie tylko pełni funkcję głowy państwa. Jest on również szefem rządu. O tym komu powierzyć tę funkcję co cztery lata decyduje 600-osobowe kolegium, wyłaniane w wyborach powszechnych. Rząd tworzony jest przez prezydenta i zatwierdzany przez parlament spośród zwyciężskich partii politycznych. Aktualnie rządzi peronistyczna Partia Sprawiedliwości (PJ), a wiodące są właśnie PJ oraz Alianza (koalicja wyborcza, w której skład wchodzi UCR – Radykalny Związek Obywatelski i FREP – Front na rzecz Solidarności Krajowej).

Władzę sądowniczą

sprawują niezależne sądy, na których czele stoi Sąd Najwyższy. O jego składzie sędziowskim decyduje prezydent, za zgodą Senatu.

2. Gospodarka

2.1 Wstępne informacje dotyczące gospodarki Argentyny

Argentyna w swojej historii przechodziła czasy, gdy była jednym z najbogatszych krajów świata i czasy stagnacji, niewypłacalności państwa, hiperinflacji, spadku realnych dochodów i PKB. Czasy socjalnego państwa Juana Perona skończyły się katastrofą gospodarczą.

Po przeprowadzeniu niezbędnych reform nastąpiły dobre lata 60 odznaczające się wyjątkowo niską inflacją. Dobra koniunktura zaczęła jednak się kończyć w latach 70 by doprowadzić do katastrofy gospodarczej lat 80. Stan ten przezwyciężono dopiero na początku lat 90, kiedy stabilizowano walutę i powiązano ją z dolarem. Wtedy też przeprowadzono prywatyzację i liberalizację handlu zagranicznego. Średni wzrost PKB w latach 1991-1998 wynosił 6% i był podobny do tego, jaki odnotowywano już w latach 80 w Chile (dwa latynoskie tygrysy). Inflacja w ciągu 5 lat spadła z 4000% do 0%. Kolejny kryzys przypadł na lata 2001-2002. Nastąpiło ogłoszenie stanu niewypłacalności państwa oraz zniesienie powiązania argentyńskiego peso z dolarem. Spowodowało to silną deprecjację kursu argentyńskiej waluty. W latach 2003-2005 kryzys został opanowany, odmrożono depozyty, a po spadku PKB w 2002 roku o 11%, lata następne przyniosły średni wzrost PKB o 8-9% rocznie.

W tej chwili sytuacja gospodarcza jest bardzo dobra.

Główne gałęzie gospodarki:

przemysł rolno-spożywczy, hutnictwo, przemysł petrochemiczny, chemiczny, metalurgiczny, tekstylny, metalowy, maszynowy, energetyczny, turystyka, rolnictwo.

Podstawowe produkty rolne, przemysłowe i surowce kopalne:

W rolnictwie pracuje około 11% ludności czynnej zawodowo. Zastosowanie nowoczesnych technologii i lepszej jakości ziarna siewnego znacznie wpływa na wzrost zbiorów.

Najbardziej rozwinięta jest uprawa: soi, kukurydzy, słonecznika, pszenicy, trzciny cukrowej, tytoniu, oliwek, owoców cytrusowych, winorośli, bawełny.

W produkcji zwierzęcej dominuje hodowla bydła i owiec. Mniejsze znaczenie ma chów trzody chlewnej, kóz i koni.

Rozwinięte jest rybołówstwo ryb morskich i słodkowodnych. Głównymi portami rybackimi są Mer del Plata i Bahía Blanca.

Z bogactw naturalnych Argentyna posiada znaczne ilości ropy naftowej i gazu ziemnego wydobywane w Patagonii, na Ziemi Ognistej i w północno-zachodnich regionach kraju.

Z innych surowców mineralnych w mniejszych ilościach występują: rudy ołowiu, cynku, cyny, uranu, żelaza, miedzi, złota, srebra, złoża węgla kamiennego, wapienia oraz mika i beryl w okolicy Cordoby.

W przemyśle najbardziej rozwinięte jest hutnictwo, przemysł mechaniczny, przetwórstwa ropy naftowej, przetwórstwa rolno-spożywczego, metalurgiczny i chemiczny.

Najważniejszymi ośrodkami przemysłowymi są: Buenos Aires, Rosario, Córdoba, Tucumán, Mendoza.

Główne towary eksportowe:

artykuły rolno-spożywcze (soja i przetwory, tłuszcze i oleje jadalne, miód, mąka, cukier, ryby i przetwory, mięso i przetwory, owoce cytrusowe, nasiona roślin oleistych, napoje alkoholowe), ropa naftowa, produkty hutnicze.

Dane makroekonomiczne (2005):

Stopa wzrostu PKB: + 8-9,0%

Udział w PKB:

- Towary i usługi łącznie: 10%
- Usługi, w tym: 8,9%
 - o Transport i łączność: 15,1%
 - o Pośrednictwo finansowe: 19,8%
 - o Handel: 9,6%
- Produkcja dóbr, w tym: 8,8%
 - o Budownictwo: 20,5%
 - o Przetwórstwo: 8%
 - o Dostawy gazu, prądu i wody: 6,3%

Stopa inflacji: 12,3%

Stopa bezrobocia: 11,1%

Stopa wzrostu eksportu: 16,6% (40,30 mld USD)

32% - produkty rolne

31% - produkty przemysłowe

20% - ropa i pochodne

17% - rolne nieprzetworzone (zboża, soja)

Stopa wzrostu importu: 28,0% (28,65 mld USD)

Inwestycje brutto: 23,1%

Wysokość rezerw dewizowych: USD 18.575 mln po spłacie długu w MFW

Zadłużenie zagraniczne publiczne: 124.332 mln USD - koniec 2005

(bez uwzględnienia ca USD 20 mld nie zgłoszonych do wymiany)

Zadłużenie zagraniczne prywatne: 56,98 mld USD

2.2 Gospodarka Argentyny w 2005 r.

Wzrost gospodarczy Argentyny przekroczył oczekiwania specjalistów i wyniósł 9% we wrześniu 2005 r. w stosunku do podobnego okresu w 2004 roku. Największy w tym udział miało budownictwo, rolnictwo i przemysł samochodowy. W ten sposób zaliczony został 40 miesiąc nieprzerwanego wzrostu gospodarki po kryzysie i przekroczony poziom osiągnięty w 1998 roku. Zawrotne tempo wzrostu gospodarki Argentyny było w znacznym stopniu stymulowane zwiększonymi wydatkami publicznymi w okresie wyborczym. Rząd zapowiedział ograniczenia w wydatkach publicznych, co ma doprowadzić w 2006 roku do pewnego spowolnienia wzrostu gospodarki do poziomu 6,5%.

Problemem związanym z wysokim tempem wzrostu gospodarczego jest inflacja, którą rząd chce utrzymać na poziomie poniżej 12%.

Wzrostowi gospodarczemu nie towarzyszył wzrost dochodów ludności. Jakkolwiek wyniki gospodarcze przekroczyły najlepszy wynik zarejestrowany w 1998 roku, to płace były jeszcze o 28,5% poniżej osiągniętego wtedy poziomu. Korzystnym wynikiem gospodarczym nie towarzyszą odpowiednio dobre wyniki społeczne. Udział osób otrzymujących wynagrodzenie za pracę w tworzeniu PNB jest mniejszy niż 7 lat temu. Dodatkowo, założenia budżetu na 2006 rok przewidują zamrożenie, a nawet pogorszenie sytuacji płacowej, na skutek utrzymania na obecnym poziomie płac w sektorze publicznym.

2.3 Wyniki gospodarcze Argentyny w I kwartale 2006 roku

W I kwartale 2006 roku gospodarka Argentyny wzrosła o 8,6% w stosunku do podobnego okresu poprzedniego roku. Nieprzerwany wzrost PKB w Argentynie ma miejsce od 16 kwartałów.

Największą dynamikę wzrostu w I kwartale 2006 roku odnotowały: rybołówstwo (50,8%), budownictwo (24,1%), przemysł przetwórczy (8,5%) i usługi (8,4%). W pozycji usługi wyróżniły się: pośrednictwo finansowe (25,1%) oraz transport i łączność (13,7%). Konsumpcja prywatna wzrosła o 8,8%, publiczna o 8,3% i inwestycje o 22,8%.

Aktualnie 90% inwestycji realizowanych jest przez małe i średnie przedsiębiorstwa, podczas kiedy w latach 90-tych, 35% przypadają na duże firmy. Władze prowadzą działania mające pomóc MSP we wzroście i inwestowaniu. Podsekretarz Stanu ds. MSP w Ministerstwie Gospodarki, Matias Kulfas, podjął szereg podróży po kraju w celu zapoznania dyrekcji przedsiębiorstw z programami pomocy dla MSP. Chodzi głównie o wspieranie prowincji słabych ekonomicznie.

W I kwartale 2006 roku gospodarka Argentyny odnotowała inflację w granicach 2% - dwa razy mniej niż w podobnym okresie ubiegłego roku. W ciągu całego roku 2006 eksperci przewidują inflację w granicach 11 - 11,5%.

Aktualnie Argentyna dysponuje rezerwami dewizowymi w granicach 25 mld USD. Nieustanne zakupy dewiz przez Bank Centralny wymagają szczególnej uwagi - władze nie zamierzają doprowadzić, poprzez zakupy dewiz, do wzrostu kursu peso powyżej 3,10 pesos/1USD. Temat rezerw jest oczkiem w głowie prezydenta Kirchnera, który zamierza doprowadzić ich poziom do 30 mld USD na koniec 2006 roku.

Władze nie przewidują trudności w Argentynie na skutek ostatnich zawirowań na międzynarodowych rynkach finansowych ponieważ „ma ona pokryte swoje potrzeby finansowe oraz jest nadwyżka bilansu handlowego oraz budżetowa”. Większym problemem wydaje się być brak zachowania proporcji w cenach wewnętrznych, co wywołuje niepewność w momencie podejmowania decyzji inwestycyjnych. Kolejną ważną, nie załatwioną do tej pory sprawą, są opóźnienia w realizacji prac związanych z rozwojem energetyki kraju.

2.4 Główne sektory gospodarki

2.4.1 Energetyka Argentyny

Produkcja elektryczności w Argentynie

Argentyna zajmuje trzecie miejsce w Ameryce Łacińskiej pod względem wielkości rynku na energię elektryczną. W jej wytwarzaniu opiera się głównie na energii wody i gazu ziemnego. Moce wytwórcze kraju w 2002 roku były rzędu 27 mln kW. Zasilanie elektrowni

w 49% realizowane było głównie gazem ziemnym i w 42% energią wody. Popyt na energię elektryczną rósł od 1999 roku – z pewnym zmniejszeniem konsumpcji w latach kryzysu gospodarczego w latach 2001-2002. Argentyna wymienia energię elektryczną z sąsiednimi krajami.

Argentyna ma jeden z najbardziej konkurencyjnych rynków energetycznych w Ameryce Południowej. Wytwarzanie energii, przesyłanie i dystrybucja są otwarte dla sektora prywatnego z ograniczeniami prawa własności w przemyśle. Prawo argentyńskie gwarantuje dostęp do sieci w celu stworzenia konkurencyjnego otoczenia i pozwala producentom energii na oferowanie swoich towarów i usług użytkownikom na całym terytorium kraju.

Niezależne i państwowe spółki wytwarzają energię na konkurencyjnym, przeważnie zliberalizowanym rynku.

Hydroelektrownie

Wytwarzanie energii elektrycznej przy wykorzystaniu energii wody odgrywa dużą rolę w argentyńskim sektorze energetycznym. Największa hydroelektrownia dysponuje zainstalowaną mocą 3.200 MW i znajduje się przy tamie Yacyreta. W 2002 roku Yacyreta wyprodukowała 16% całej energii elektrycznej kraju. Współwłaścicielem tej elektrowni jest Paragwaj i eksportuje większość swojej części do Argentyny. Innym obiektem, którego właścicielami jest Argentyna i Urugwaj, jest hydroelektrownia w Salto Grande o zainstalowanej mocy 1.880 KW. Argentyna ma duże możliwości zwiększenia generowania energii elektrycznej wykorzystując energię wody, która jest wykorzystana tylko w 22%.

Elektrownie atomowe

Argentyna ma dwie elektrownie atomowe: 357 MW Atucha I i 648 MW Embalse. Właścicielem obu elektrowni jest Nucleoelectrica Argentina SA. Aktualnie buduje się trzecią elektrownię atomową: 745 KW Atucha II. Prace budowlane przy Atucha II zostały przerwane w 1994 roku, kiedy rządowi nie udało się sprywatyzować dwóch pozostałych elektrowni. W grudniu 2003 roku władze ogłosiły, że kosztem USD 300 mln dokończą konstrukcję w 2008 roku.

Perspektywy energetyczne Argentyny

W związku z aktualnie występującym w Argentynie niedopasowaniem produkcji do rosnącej konsumpcji, oraz przy niekorzystnej kombinacji cen, czemu towarzyszą niewystarczające rezerwy gazu i ropy naftowej, istnieje realne ryzyko przekształcenia

Argentyny w najbliższych 2-3 latach w kraj importujący ropę i rosące ilości gazu. W zakresie energii elektrycznej sytuacja jest też krytyczna. Formalnie moc zainstalowana jest rzędu 22.000 MW. Od tego trzeba jednak odjąć 5.000 MW na ewentualne awarie itp. Pozostaje 17.000 MW, zaledwie 300 MW powyżej szczytu odnotowanego w lutym 2006 roku.

W takiej sytuacji nie może dziwić, że temat bliskiej utraty niezależności energetycznej przez Argentynę jest uwzględniany w kalkulacjach ryzyka kraju jako potencjalny element prowadzący, w dość bliskiej przyszłości, do ewentualnego kolejnego kryzysu ekonomicznego w Argentynie.

Gaz ziemny w Argentynie

Argentyna zajmuje trzecie miejsce w Ameryce Łacińskiej w zakresie wielkości posiadanych zweryfikowanych pokładów gazu ziemnego – jest to ca 21 bilionów stóp sześciennych gazu. Wydobycie gazu ziemnego w Argentynie rosło ciągle w poprzedniej dekadzie, spadek nastąpił w 2002 roku w następstwie kryzysu gospodarczego i trwał dalej w latach 2003-2004. Konsumpcja gazu rośnie cały czas i w 2002 roku stanowiła 45% całego zużycia energii. Argentyna eksportuje też gaz ziemny do krajów sąsiednich, w tym głównie do Chile.

Argentynski przemysł gazowy był w centrum kryzysu energetycznego, jaki kraj ten przeżył w 2004 roku. Rządowa kontrola cen doprowadziła do znacznego zwiększenia konsumpcji przekraczającej możliwości dostaw gazu ziemnego w Argentynie. W tej sytuacji, aby uniknąć podobnego kryzysu w przyszłości, władze zobowiązały się do podniesienia i ewentualnie zliberalizowania cen gazu naturalnego. Nie wiadomo tylko, kiedy miałyby to nastąpić.

Jednym z ważnych wniosków, jaki wyciągnięty został z kryzysu 2004 roku, jest niedopasowanie krajowej sieci transmisji gazu naturalnego do rosnącej konsumpcji wewnętrznej. W celu zapobieżenia powtórzenia się sytuacji kryzysowej władze wprowadziły do życia szereg środków stymulujących inwestycje w sieci. Chodzi tutaj m.in. o powołanie do życia towarzystw finansowych (financial trusts), które mogłyby posłużyć się pieniędzmi uzyskanymi na międzynarodowych rynkach finansowych w celu wybudowania nowej struktury sieci przesyłowej.

Ropa naftowa w Argentynie

Argentyna posiada zweryfikowane złoża ropy naftowej w ilości 2,7 mld baryłek. Stawia ją to na liczącej się pozycji w Ameryce Łacińskiej. Po szczycie w wydobywaniu rzędu 916 tys. baryłek dziennie w 1998 roku, produkcja ropy od tego czasu stopniowo maleje.

W 1999 roku hiszpańska firma Repsol połączyła się z argentyńską Yacimientos Petroliferos Fiscales (YPF), dawnym państwowym przedsiębiorstwem naftowym. Repsol-YPF zajmuje aktualnie pierwsze miejsce w zakresie poszukiwań i produkcji ropy naftowej w Argentynie. W 2003 roku stanowiło to 39% całości. Na dalszych miejscach znajdują się: Pan American Energy, Chevron Texaco i Petrobars Energia.

Przetwórstwo

Repsol-YPF zajmuje główną pozycję w przetwarzaniu ropy naftowej – przerabia potową całość tj. 625.000 baryłek dziennie. Inne liczące się rafinerie to Shell (110.000

baryłek dziennie) i Esso (85.000 baryłek dziennie). Główne trzy argentyńskie ropociągi zaczynają swój bieg w Puerto Hernandez w basenie Neuquen. Dwa z nich są krajowe, transportujące ropę na północ do rafinerii Lujan de Cuyo koło Mendozy i na wschód do Puerto Rosales na wybrzeżu atlantyckim. Trzecim i jedynym ropociągami międzynarodowym jest nitka Transandino o długości 268 mil prowadząca do rafinerii w Chile. Argentyna dostarcza też ropę do Paragwaju i Urugwaju cysternami.

2.1.2 Usługi konsultingowe i finansowe

Sektor usług jest jednym z dynamiczniej rozwijających się działów gospodarki argentyńskiej o dużych możliwościach wzrostu. Również dla firm polskich.

3. Przekształcenia strukturalne i system własności

Argentyna oprócz deregulacji prawa pracy, na początku lat dziewięćdziesiątych sprywatyzowała 90 procent swojej gospodarki. W tym sektor naftowy i gazowy, 14 z 24 prowincji sprywatyzowało swoje przedsiębiorstwa dystrybucji energii elektrycznej. Prywatyzacja nie ominęła też usług portowych oraz kolei państwowych. W konstytucji wprowadzono zapis o równości podmiotów zagranicznych z krajowymi przy wykupie przedsiębiorstw państwowych.

To spowodowało, że kapitał zagraniczny zaczął płynąć szerokim strumieniem w formie inwestycji bezpośrednich oraz krótkoterminowych inwestycji portfelowych.

Argentyna przeprowadziła prywatyzację za pomocą metod takich jak:

- przetarg,
- publiczna sprzedaż akcji,
- zamiana zadłużenia na akcje.

Doszło do prywatyzacji telekomunikacji, sektora naftowego, transportu i energetyki, a nawet usług komunalnych.

4. System finansowy

4.1 Zmiany w polityce pieniężnej Argentyny

Powolne, aczkolwiek konsekwentne znoszenie przez rząd ograniczeń i restrykcji bankowych w dostępie firm i ludności do kont i depozytów bankowych oraz w przekazywaniu środków finansowych za granicę, także w sposób zasadniczy wpłynęły na reaktywację gospodarki i konsumpcji w kraju. Nie wpłynęły jednak negatywnie na inflację, którą udaje się utrzymać w okresie pierwszych 3 miesięcy roku na satysfakcjonującym poziomie 2,5%. Dzięki atrakcyjnemu oprocentowaniu lokat terminowych w peso powróciły tendencje oszczędnościowe w walucie miejscowej przyczyniające się w konsekwencji do zwiększenia możliwości kredytowych miejscowych banków. W okresie pierwszych miesięcy 2006 roku jest widoczny generalny odwrót od dolara USA na korzyść waluty krajowej. Lokaty dolarowe nie są już tak atrakcyjne dla Argentyńczyków, zaś traktowanie waluty USA jako gwaranta zgromadzonych oszczędności

szczególnie popularne w okresie kryzysu, w związku z poprawą sytuacji gospodarczej w kraju, nie jest tak nagminne jak w zeszłym roku. Dolarem zainteresowani są jedynie importerzy oraz Bank Centralny Argentyny konsekwentnie skupujący nadwyżki dewiz na rynku w celu nie dopuszczenia do nadmiernej aprecjacji kursu peso i zwiększenia rezerw dewizowych kraju, które pod koniec marca zbliżyły się do wartości 11 mld USD. Stała i wystarczająca podaż dolara na rynku walutowym jest w dużej mierze wynikiem obłożenia przez państwo specjalnym podatkiem eksporterów (5-20% w zależności od stopnia przetworzenia towarów).

4.2 Liberalizacja ograniczeń obrotu dewizowego w Argentynie

W dniu 19 marca 2003 roku Bank Centralny Argentyny zdecydował się na dalszą liberalizację obrotu dewizowego z zagranicą w związku ze wzrostem wartości peso w stosunku do dolara amerykańskiego. Zasadniczymi przyczynami tego zjawiska są malejący popyt na walutę amerykańską na rynku wewnętrznym oraz znaczne ograniczenie interwencji Banku Centralnego na rynku walutowym. Rząd uważa dalszą aprecjację peso za zjawisko niekorzystne dla gospodarki, stąd też Bank Centralny zdecydował się na liberalizację obrotu dewizowego, mając nadzieje, że zwiększy ona zapotrzebowanie na waluty obce. Liberalizacja dotyczy w szczególności:

- zwiększenia, ze 150 tys. USD do 200 tys. USD, maksymalnej kwoty którą można miesięcznie zakupić na wolnym rynku bez konieczności posiadania zezwolenia dewizowego;
- powiększenia z 300 tys. USD do 1 mln USD miesięcznie, maksymalnej kwoty którą przedsiębiorstwa argentyńskie mogą przeznaczyć na spłatę zadłużenia zagranicznego, powstałego przed 2002 rokiem. O ile ich dług zagraniczny nie przekracza 3 mln USD;
- importerzy argentyńscy mogą przekazywać za granicę płatności związane z importem niezależnie od uzgodnionego wcześniej harmonogramu.
- zezwolenia na spłatę przez banki argentyńskie zadłużenia zagranicznego związanego z kontraktami terminowymi.

Bank Centralny Argentyny zniósł ostatecznie restrykcje dotyczące wolnego przekazywania środków finansowych przez firmy argentyńskie za granicę z tytułu spłat zadłużenia powstałego poza granicami kraju.

4.3 Konsolidacja banków w Argentynie

W Argentynie konsolidację sektora bankowego do 1999 r. zawdzięcza się głównie bezpośrednim inwestycjom zagranicznym z krajów Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych. Na początku lat 90 istniało w tym kraju łącznie prawie 300 banków prywatnych i państwowych. W 1996 r. liczba tych pierwszych spadła do 98, a drugich do 22. W 2000 r., wg danych MFW, istniało już tylko 113 banków. Do tak istotnego zmniejszenia liczby banków z pewnością przyczyniła się duża fala inwestycji zagranicznych, która rozpoczęła się w 1997 r. W jej rezultacie tylko cztery z dziesięciu największych argentyńskich banków pozostały w pełni własnością krajową. Dominującą pozycję zaczęły zajmować banki BSCH (zakup Banco Rio de la Plata), BBVA (zakup Banco de Credito,

Banco Frances) oraz HSBC (zakup Banco Roberts).

Praktycznie do 1998 r. Argentyna była postrzegana jako stabilne i atrakcyjne miejsce dla dokonywania bankowych inwestycji zagranicznych, a klimat inwestycyjny uważany był tam za jeden z najlepszych w całej Ameryce Południowej. Zniesiona została większość ograniczeń działalności banków zagranicznych, w tym prowadzenia przez nie transakcji fuzji i przejęć. Duża otwartość gospodarki argentyńskiej na inwestycje zagraniczne stała się jednak w 1998 r. czynnikiem pogłębiającym zapaść krajowego sektora bankowego w momencie masowego wycofywania się podmiotów zagranicznych. Sytuacja ta wynikała z załamania się rynków finansowych Azji oraz Brazylii. Przed kolejnym kryzysem ekonomicznym z 2001 r. procesy konsolidacyjne w Argentynie, poza wykupem krajowych instytucji przez dużych inwestorów zagranicznych, charakteryzowały się głównie łączeniem, wcześniej sprywatyzowanych, lokalnych bądź miejskich banków. W przypadku dużych banków o zasięgu ogólnokrajowym podstawową barierą, utrudniającą konsolidację poprzez fuzje lub przejęcia, było notowanie tylko kilku z nich na giełdzie w Buenos Aires. Największy komercyjny bank argentyński Banco de la Nación był, i jest własnością państwa. W najbliższej przyszłości najprawdopodobniej pozostanie on w tej formie. Wobec pojawienia się w 2001 r. kryzysu zadłużeniowego oraz zagrożenia bankructwem całego systemu finansowego oddziaływanie władz państwowych na sektor bankowy z pewnością wzrosło, a liberalizm w zakresie fuzji i przejęć w sektorze finansowym będzie ograniczony. Nie oznacza to jednak, że konsolidacja zostanie wstrzymana. Rząd argentyński będzie prawdopodobnie wspierać konsolidację ze względu na konieczność wzmocnienia całego systemu bankowego, tak jak wcześniej w Meksyku czy obecnie w Azji.

Liczba banków oraz koncentracja sektora bankowego w Argentynie

	1994	2000
Liczba banków	206	113
Udział % w depozytach 3 największych banków	39,1	39,8
Udział % w depozytach 10 największych banków	73,1	80,7
Wskaźnik HH	0,0756	0,0865

Banco de la Nación Argentina
www.bna.com.ar

Banco Central de la República Argentina
www.bcra.gov.ar

Banco de la Provincia de Buenos Aires
www.bapro.com.ar

5. System podatkowy

Oprócz ceł urzędy celne stosują następujące podatki wewnętrzne:

1. Podatek od zysków (Impuesto a las Ganancias): urząd celny pobiera zaliczkę na poczet tego podatku, który wynosi 3% wartości towaru,
2. Podatek od dochodów brutto (Impuesto sobre los Ingresos Brutos),
3. Podatek od wartości dodanej VAT (Impuesto al Valor Agregado IVA): stosowany jest w stosunku do definitywnego importu, przy czym bazą dla jego kalkulacji jest jego wartość celna oraz opłacone narzuty importowe. Od tej wartości liczona jest stawka 21%. W przypadku importu realizowanego dla dalszej odsprzedaży, urząd celny pobiera dodatkowy narzut 9%.
4. Podatki wewnętrzne (Impuestos Internos): odprawa towarów z importu objętych tym podatkiem stwarza obowiązek wpłaty dla urzędu skarbowego kwoty wynikającej z zastosowania odpowiedniej stawki: min. 4%, maksimum 60%.

Dokładnych informacji odnośnie systemu podatkowego należy szukać na stronach internetowych:

<http://www.doingbusiness.org/ExploreTopics/PayingTaxes/>

<http://www.invertir.com/>

<http://www.fita.org/countries/argentina.html>

oraz u doradców, co pozwala uniknąć problemów związanych z ciągle wprowadzanymi reformami.

6. Podstawy prawne i zasady dotyczące prowadzenia przedsiębiorstw

6.1 Formy płatności stosowane w handlu zagranicznym

W związku z głębokim kryzysem finansowym i gospodarczym jaki nastąpił pod koniec 2001 roku, władze wprowadziły szereg ograniczeń w zakresie rozliczeń z zagranicą. Są one stopniowo znoszone. Od czasu zawieszenia spłat zadłużenia zagranicznego przez Argentynę, w styczniu 2002 roku, otwarcie akredytywy w tym kraju potwierdzonej przez bank zagraniczny było znacznie utrudnione z powodu czasowych ograniczeń dotyczących kredytów zagranicznych.

Obowiązujące od 2002 roku przepisy zobowiązują argentyńskich eksporterów do transferowania do kraju środków finansowych uzyskanych z eksportu. Stanowi to utrudnienie dla przeprowadzania międzynarodowych transakcji barterowych, gdyż przepisy wymagają transferu środków pieniężnych nawet w przypadku transakcji bezgotówkowych. Urząd Celny wymaga od argentyńskiego eksportera transferu do kraju środków pieniężnych równych wartości wyeksportowanych towarów.

Argentyńscy importerzy mają też bardzo ograniczony dostęp do kredytów importowych ponieważ środki kredytowe dostępne na rynku wewnętrznym Argentyny służą raczej do finansowania argentyńskiego eksportu. Banki argentyńskie podkreślają

kluczowe znaczenie relacji dostawca - importer oraz zwracają uwagę na fakt, że możliwości finansowania importu ograniczone są do środków, które może zaoferować zagraniczny eksporter. Zgodnie z komunikatem Banku Centralnego nr 3896, importerzy argentyńscy mogą, od 15 kwietnia 2003 roku, przekazywać za granicę płatności związane z importem niezależnie od uzgodnionego wcześniej harmonogramu.

6.2 Zakładanie działalności gospodarczej w Argentynie

Do najpopularniejszych wśród inwestorów zagranicznych form działalności gospodarczej w Argentynie należą: spółka akcyjna oraz lokalne przedstawicielstwa zagranicznych firm.

Informacje odnośnie działalności gospodarczej w Argentynie można uzyskać na stronach takich jak:

http://www.ey.com/GLOBAL/content.nsf/International/Doing_Business_in_Argentina

http://www.comerciosa.org/Argentina/En/Content_Pages/doingbusiness.asp

Baza danych o eksporterach argentyńskich:

www.nominar.com

www.amarillas.com

<http://directory.crmz.com/CountryAR.htm>

Administracja publiczna:

www.info.gov.ar

www.directoriodeleestado.com.ar

Wyszukiwarki argentyńskich dokumentów prawnych:

www.infoleg.mecon.gov.ar

www.legislaw.com.ar

www.std.saij.jus.gov.ar/htmldocs/main_ea640.html

www.portalbioceanico.com/re_legislacionacional.htm

Ministerstw Gospodarki

www.mecon.ar

Strona Fundacion Export.Ar - promocja eksportu argentyńskiego:

www.exportar.org.ar

Baza danych o przedsiębiorstwach

www.externa.ar

Revista Marítima, usługi dla importerów, eksporterów. Ruch statków

www.rm.com.ar

Targi międzynarodowe w Argentynie
www.expotrade.com.ar
www.perspectivaonline.com
www.aoca.org.ar
www.feriasycongresos.com

Agencia Rozwoju Inwestycji – Agencia de Desarrollo de Inversiones A.D.I.
www.inversiones.gov.ar

SENASA - Narodowe Służby Fitosanitarne i Weterynaryjne
www.senasa.gov.ar

Ministerstwo Turystyki
<http://turismo.gov.ar>

Ministerstwo Rolnictwa
www.siiap.mecon.ar

Centro de Economía Internacional
<http://cei.mrecic.gov.ar>

Sociedad Rural Argentina – organizator wielkich Targów Rolniczych
www.ruralarg.org.ar

Bolsa de Cereales - Giełda Zbożowa
www.bolcereales.com

Unión Industrial Argentina - Związek Handlowy Argentyny
www.uia.org.ar

Cámara Argentina de Comercio - Argentyńska Izba Handlowa
www.cac.com.ar

Cámara de Exportadores de la República Argentina – Izba Eksporterów
www.cera.org.ar

AIERA - Asociación de Importadores y Exportadores de la República Argentina
Stowarzyszenie Argentyńskich Importerów i Eksporterów
www.aiera.org.ar

7. Handel zagraniczny i polityka handlowa

7.1 Handel zagraniczny Argentyny w 2005 roku

W pierwszych 11 miesiącach 2005 roku Argentyna odnotowała zmniejszenie dodatniego bilansu handlowego w porównaniu z podobnym okresem 2004 roku – z 11.251 USD mln do 10.288 mln USD. Eksport wzrósł o 16% osiągając wartość 36.486 mln USD, podczas gdy import o 29% tj. wyniósł 26.198 mln USD.

Zahamowanie eksportu odnotowano w listopadzie 2005 roku, ponieważ wzrost o 6% w stosunku do tego samego miesiąca poprzedniego roku, wynikał wyłącznie ze wzrostu cen na rynkach światowych.

Spadek wyników w eksporcie związany był z poważnym zmniejszeniem eksportu tłuszczówi olejów roślinnych (szczególnie oleju sojowego do Chin), rudy miedzi do RFN i Chin oraz ropy do USA i Brazylii. Zwiększył się wywóz takich wyrobów jak: samochody ciężarowe do Brazylii, Wenezueli, Meksyku i Chile, rury bez szwów do Arabii Saudyjskiej, Indonezji i Angoli, ziarna soi do Chin – chociaż po obniżonych cenach, oraz mięso i jego przetwory.

Tym niemniej, firmy eksportujące zboża, tłuszcze i mąkę, zgrupowane w Izbie Przemysłu Olejowego Republiki Argentyńskiej (Cámara de la Industria Aceitera de la República Argentina – CIARA), odnotowały rekordowe wyniki w eksporcie – 11.650 mln USD w porównaniu z kwotą 11.060 mln USD osiągniętą w 2004 roku. Dobre wyniki eksportowe tej branży wynikały z wyjątkowo dobrych zbiorów – w ostatniej kampanii rolnej zebrano 84 mln ton zboża.

W imporcie odnotowano wzrosty w wielu pozycjach w stosunku do wyników 2004 roku. Największe w przywozie komórek, samochodów ciężarowych, traktorów i statków. W zakresie dóbr konsumpcyjnych wzrósł import obuwia i motocykli, natomiast obniżył się zabawek.

W eksporcie argentyńskim dominują produkty pochodzenia rolnego i ich przetwory – ponad 50% wartości całego eksportu, tj. ca 20,5 mld USD. Pozycje te są dyskryminowane na rynku światowym przez podobne wyroby subsydiowane przez USA, Japonię i UE.

Wyniki osiągnięte na szczycie WTO w Hongkong'u są dla Argentyny niezadowolające i sprawa ta z pewnością będzie przedmiotem protestów tego kraju na światowym forum. Drugą co do wartości pozycją w eksporcie Argentyny są wyroby przemysłowe – ca 30% całego eksportu, tj. 12,5 mld USD oraz na trzecim miejscu jest energia i paliwa – 18% eksportu, tj. 7 mld USD. Od 2007 roku Argentyna prawdopodobnie przekształci się w importera ropy naftowej netto.

Wg INDEC odnotowano pozytywne saldo wymiany ze wszystkimi regionami za wyjątkiem Mercosur'u i ASEAN'u. Szczególnie szybko rośnie ujemne saldo Argentyny z Brazylią: z 1,98 mld USD w 2004 do 3,18 mld USD w pierwszych 10 miesiącach 2005 roku.

7.2 Handel zagraniczny Argentyny w lutym 2006

W lutym 2006 roku miało miejsce zmniejszenie dodatniego salda bilansu handlowego Argentyny o 3,8% do 706 mln USD na skutek wzrostu importu o 25% i eksportu o 17% w stosunku do podobnego okresu ub. roku. Liczby bezwzględne w eksporcie wyniosły 3032 mln USD, a w imporcie 2326 mln USD. O wzroście importu zdecydowały głównie ilości (22%), a nie ceny (2%). W eksporcie sytuacja była inna – ceny wzrosły o 11%, a ilości tylko o 5%.

We wzroście importu dominowały części i dobra kapitałowe (42%). Przemysł samochodowy zwiększył produkcję o 21%. Zwiększa się też znaczenie inwestycji dla importu. Według ostatnich danych inwestycje stanowią 22% PKB. Liczące się pozycje w imporcie argentyńskim zajmują żniwiarki i młocarnie oraz telefony komórkowe. Po dobrach kapitałowych na drugim miejscu są dobra konsumpcyjne ze wzrostem o 36% (wybijają się tu motocykle i podobne pojazdy jednośladowe).

W eksporcie szczególnie wzrost odnotowały wysyłki surowców energetycznych i energii (o 32%). W tej pozycji dominował eksport paliwa silnikowego i olejów do Brazylii oraz paliw do Hiszpanii. Na drugim miejscu były produkty rolne z wzrostem o 24%. Tutaj liczące się pozycje zajmowały mąka i soja w eksporcie do Hiszpanii, Malezji, Filipin i Holandii. Produkty przemysłowe wzrosły tylko o 8% - dominowały tu samochody i sprzęt transportowy oraz produkty chemiczne.

W styczniu i lutym 2006 roku w imporcie Argentyny dominował Mercosur z wynikiem 37%, na drugim miejscu Unia Europejska (18%) i następnie kraje regionu Azji i Pacyfiku (17%).

W eksporcie główne kierunki wysyłek to Mercosur i UE – każda po 19%. Następnie NAFTA - 15%.

Reasumując, w eksporcie dominowały produkty rolne (34%), następne miejsca zajmowały produkty przemysłowe (20%) i surowce (18%).

W prognozie na cały 2006 roku rząd przewiduje nadwyżkę w saldzie handlowym rzędu 9762 mln USD (zgodnie z budżetem), natomiast Bank Centralny aż 11500 mln USD.

7.3 Ograniczenia w przetargach publicznych

Dyrektor Dyrekcji Generalnej Urzędów Celnych, zabronił wprowadzania na argentyński obszar celny towarów w ramach zwolnienia dyplomatycznego od opłat (franquicia diplomatica) Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju. System ten powstał w 2003 roku i miał usprawnić zakupy rządowe. Faktycznie od samego początku dawał przewagę zagranicznym dostawcom towarów, którzy korzystając z niego wprowadzali swoje towary na argentyński obszar celny bez konieczności opłacenia cla.

7.4 Dostęp towarów do rynku Republiki Argentyny

Sprawa eksportu do Argentyny powinna być zawsze rozważana w szerszym kontekście wynikającym z faktu przynależności Argentyny do ugrupowania regionalnego Mercosur w skład którego wchodzi jeszcze cztery kraje: Brazylia, Urugwaj, Paragwaj i Wenezuela.

Ta regionalna organizacja gospodarcza dąży do ustanowienia wspólnego rynku i prowadzi,

mimo występujących trudności, pewne wspólne działania. Różne decyzje gospodarcze podejmują też poszczególne kraje członkowskie. Działania te mogą prowadzić do deformacji argentyńskiego rynku i dlatego powinny być wnikliwie analizowane przez polskich eksporterów. Szczególnie odczuwalne są tu decyzje gospodarcze podejmowane w sąsiedniej Brazylii.

- Mercosur (hiszp. Mercado Común del Cono Sur - Wspólny Rynek Południa), czasem nazywany także Mercosul (port. "Mercado Comum do Sul"), jest to międzynarodowa organizacja gospodarcza powołana w roku 1991 traktatem z Asuncion (Paragwaj).

Państwa stowarzyszone od 1996 roku (korzystają ze strefy wolnego handlu, ale nie biorą udziału w unii celnej): Chile i Boliwia

Protokół z Ouro Preto z 1994 r. usankcjonował Mercosur jako podmiot prawa międzynarodowego.

Zadania to wzmocnienie współpracy gospodarczej i zniesienie barier handlowych. Obecnie Mercosur jest najsilniejszą strefą wolnego handlu w Ameryce Południowej, do której chcą dołączyć także inne kraje regionu. Dwa pozostałe regionalne porozumienia integracyjne w Ameryce Południowej to: CACM (Central America Common Market) i Społeczność Andyjska.

Więcej informacji o Mercosur:

<http://www.comercio.gov.ar/dnpce/mercotur/conceptos.html>

Podejmując decyzje eksportowe sugerujemy też zawsze sprawdzać aktualny stan prawny obowiązującego reżimu importu ze względu na możliwe zmiany przepisów. W związku z powyższym niniejsze opracowanie powinno być wykorzystywane tylko jako ogólna informacja o warunkach dostępu do argentyńskiego rynku.

W Argentynie w dalszym ciągu obowiązuje ustawa o stanie wyjątkowym w gospodarce, zatrudnieniu i sprawach sanitarnych (Ley de emergencia económica, ocupacional y sanitaria) wprowadzona w 2002 roku w związku z kryzysem gospodarczym. W grudniu 2005 roku Kongres przedłużył obowiązywanie tego aktu prawnego do końca 2006 roku. Dalsze obowiązywanie stanu wyjątkowego jest w niektórych przypadkach korzystne.

Do czasu jego zakończenia obowiązuje bowiem w Argentynie zwolnienie z opłat celnych i podatków, w tym z podatku od wartości dodanej VAT, przy imporcie wielu towarów.

Szczegóły dostępne na stronie:

<http://www.eldia.com.ar/documentos/leyeconomica/>

7.4.1 Podstawowe informacje dotyczące argentyńskiego systemu celnego i stosowanych instrumentów polityki handlowej

- CŁA

<http://www.comercio.gov.ar/dngce/dimpo/nomenclatura.html>

Regulacje dotyczące operacji handlu zagranicznego przedstawione są w Kodeksie Celnym (Código Aduanero), opublikowanym w ustawie (Ley) nr 22.415, obowiązującym, wraz z modyfikacjami, od 1981 roku. Niektóre przepisy nie zostały włączone do ko-

deksu i obowiązują oddzielnie.

Kodeks celny

<http://www.bancorio.com.ar/comex/normativa/Ley%2025986%20-%20CODIGO%20ADUANERO.pdf>

Dla potrzeb realizowania polityki celnej terytorium Argentyny zostało podzielone na:

1. zwykły obszar celny,

2. specjalny obszar celny - Ziemia Ognista (Isla Grande de Tierra de Fuego),

<http://www.tierradelfuego.gov.ar/invertir/presentacion.htm>

http://www.consejo.org.ar/Bib_elect/BD_Oct/textocomercio5-I_1610.htm

Uwaga: specjalny obszar celny Ziemi Ognistej różni się od wolnych stref tym, że stworzony został w celu zaspokajania potrzeb rynku wewnętrznego, a nie dla promocji eksportu. Jest idealnym miejscem dla inwestycji zagranicznych. Eksport na zewnątrz strefy, też na rynek wewnętrzny, korzysta z wielu zwolnień podatkowych i przywilejów.

3. wolne strefy (Zonas Francas) rozrzucone na całej powierzchni kraju.

<http://www.comercio.gov.ar/zonasfrancas/zonasfrancas.html>

Kodeks Celny obowiązuje na całym obszarze kraju, aczkolwiek zasady jego stosowania mogą być różne.

Zgodnie z postanowieniami Rady Wspólnego Rynku Mercosur od 1 stycznia 1995 roku Argentynę i pozostałych członków obowiązuje Wspólna Nomenklatura Towarowa Mercosur (Nomenklatura Común del Mercosur – NCM) oraz Wspólna Zewnętrzna Taryfa Celna (Arancel Externo Común - AEC). Jednolita taryfa celna AEC powinna być stosowana począwszy od 1 stycznia 2001 roku przez Argentynę, Brazylię i Urugwaj w stosunku do importu realizowanego z krajów spoza bloku Mercosur, zaś przez Paragwaj od 1 stycznia 2006 roku.

<http://www.comercio.gov.ar/dngce/dimpo/nomenclatura.html>

Wspólna Nomenklatura Towarowa Mercosur jest systemem kodyfikacji towarów. Każdej pozycji towarowej przydzielono kod 8-cyfrowy. Nomenklatura została zaktualizowana dekretem nr 12.056 i obowiązuje od 1 stycznia 1996 roku. Składa się z 21 sekcji (secciones) rozbitych na 97 rozdziałów (capítulos). Każdej pozycji towarowej odpowiada pewna wartość, wyrażona w procentach, które łącznie stanowią taryfę celną.

W praktyce natychmiastowe uruchomienie Wspólnej Zewnętrznej Taryfy Celnej okazało się zbyt trudne i Argentyna zaczęła czasowo stosować własną (autonomiczną) taryfę celną (Derechos de Importación Extrazona - DIE) w stosunku do krajów nie należących do Mercosur.

Cło naliczane jest od wartości CIF towaru.

Jak już wspomniano wyżej, wprowadzenie wspólnej taryfy celnej AEC nie oznaczało, że będzie ona natychmiast obowiązywała w całości we wszystkich krajach członkowskich MERCOSUR. Państwa te nie były do tego przygotowane i proces dostosowawczy postanowiono rozciągnąć w czasie. W tym celu utworzono specjalne procedury obowiązujące do chwili obecnej. Można je spróbować opisać jak następuje:

- Listy wyjątków od AEC: Zgodnie z decyzją Rady Wspólnego Rynku nr 68/2000 zmodyfikowaną decyzją 31/03 kraje członkowskie MERCOSUR mogły ustalać do 31 grudnia 2005 listę do 100 pozycji towarowych w stosunku do których tymczasowo nie stosuje się AEC. Produkty, które znajdują się na argentyńskiej liście wyjątków, zawarte są w aneksie do uchwały nr 540/2002 i jej nowelizacjach. Są to między innymi: niektóre związki chemiczne, specjalne barwniki, kauczuk, części do motocykli i rowerów, niektóre rodzaje papieru, przędza, druty i rury ze stali, sztaby i pręty z miedzi, artykuły gospodarstwa domowego, silniki, przewody elektryczne i części do sprzętu chłodniczego.
<http://www.comercio.gov.ar/dngce/dimpo/nomenclatura.html>
- Dobra kapitałowe: Dla większości tych dóbr stawka celna wynosi 14%. Na posiedzeniu Rady Wspólnego Rynku Mercosur, odbytym na początku grudnia 2005 roku w Montevideo, decyzją nr 40/05 przedłużono do 1 stycznia 2009 roku możliwość importu dóbr kapitałowych po zerowych stawkach celnych, wprowadzoną w 2001 w celu reaktywacji gospodarczej kraju, a następnie kolejno przedłużaną na prośbę Argentyny w związku z trudną sytuacją gospodarczą kraju.
- Przemysły cukrowniczy i motoryzacyjny: Stworzone zostały specjalne grupy ad-hoc, które zajęły się problematyką dostosowania tych sektorów do AEC.

Przemysł cukrowniczy: jest to problem bardzo ważny dla krajów członkowskich i nie doszło do porozumienia w tej sprawie. Argentyna w dalszym ciągu stosuje cło importowe DIE ad valorem wynoszące 20% dla towarów pochodzących z innych krajów. Stawka AEC jest 16%.

Przemysł motoryzacyjny: rosnące dysproporcje w wymianie handlowej samochodami i ich częściami w relacji Argentyna-Brazylia na niekorzyść Argentyny uniemożliwiły liberalizację obrotów i wymusiły przyjmowanie doraźnych rozwiązań. Obowiązują specjalne uregulowania, w szczególności wydany 5 lipca 2005 dekret nr 774/05 (http://www.bybsa.com.ar/files/11072005/DEC_774_05.pdf), regulujący kwestie dopłat dla firm z branży motoryzacyjnej, które zdecydowałyby się części nabywane za granicą zastąpić produkowanymi w Argentynie. Dodatkowo, rozporządzenie ministra gospodarki nr 497/2004 z dnia 26 lipca 2004 roku obniża stawki celne w imporcie spoza obszaru MERCOSUR na niektóre części samochodowe służące do montażu nowych samochodów w Argentynie.

<http://infoleg.mecon.gov.ar/infolegInternet/anexos/95000-99999/96920/texact.htm>

W związku z obowiązywaniem w Argentynie przepisów o stanie wyjątkowym w dalszym ciągu są w mocy zwolnienia z opłat celnych i podatków, w tym z podatku od wartości dodanej, importu do Argentyny wielu urządzeń – szczególnie sprzętu zaawansowanego technologicznie.

Aktualnie obowiązująca Wspólna Nomenklatura Towarowa Mercosur zawiera około 10.000 pozycji taryfowych. Stawki celne w stosunku do towarów pochodzących z krajów nie należących do Mercosur wynoszą od 0% do 20%, a najczęściej stoso-

wana stawka 14% obejmuje około 2200 pozycji towarowych. Większość stawek celnych jest liczona ad valorem, ale stosowane są również stawki specyficzne w stosunku do niektórych towarów.

Stawkę 0% stosuje się w stosunku do następujących towarów:

- zwierzęta przeznaczone do reprodukcji;
- większość paliw wytwarzanych z minerałów;
- papier dla przemysłu wydawniczego;
- gazety, książki i publikacje;
- niektóre produkty przemysłu lotniczego;
- dobra kapitałowe.

Najniższe stawki stosowane są w stosunku do produktów spożywczych i surowców, stawki średnie w stosunku do towarów częściowo przetworzonych, a najwyższe w stosunku do przetworzonych dóbr konsumpcyjnych.

Należy podkreślić, że chociaż wg AEC najwyższa stawka celna wynosi 20%, to na forum Światowej Organizacji Handlu (WTO) ustalono stawki celne dla Argentyny na maksymalnym poziomie 35% w stosunku do towarów przemysłowych. Ułatwia to dostosowanie stawek celnych do ogólnych list regionalnych lub ich podwyższenie w celu protekcji przemysłowej, zwiększenia przychodów, itp.

Ograniczenia pozataryfowe

W przypadku Mercosur większość ograniczeń ilościowych została wyeliminowana na początku dekady za wyjątkiem m.in. handlu środkami transportu, których wymiana jest częściowo regulowana kontyngentami i umowami kompensacyjnymi. Ograniczenia pozataryfowe zostały prawie całkowicie wyeliminowane i zastąpione w większości przypadków cłami.

Zakazy importu

Istniejące zakazy importu nie zawsze wynikają z przyczyn ekonomicznych. Stosowane są w stosunku do niektórych pozycji towarowych w celu ochrony zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska.

Zakazany jest m.in. import następujących towarów:

- produkty winiarskie w opakowaniach powyżej 5 litrów,
- prywatny sprzęt telefoniczny, bezprzewodowy, pracujący w zakresie powyżej 1880 MHz, ale poniżej lub równym 1900 MHz,
- używane motocykle i rowery,
- używane maszyny, instrumenty, aparaty i ich części oraz środki transportu (rozdział 84 do 90 NCM),
- starzyzna,
- używane instrumenty,
- używane samochody i części do nich,
- broń,
- narkotyki,
- niektóre produkty weterynaryjne, bakterie, wirusy,
- niektóre rośliny, świeże owoce,
- środki toksyczne dla środowiska,
- niektóre żywe rośliny i zwierzęta.

Kontyngenty

W ustawie nr 24.425 podane są kontyngenty wprowadzone zgodnie z odpowiednimi przepisami WTO (kontyngenty na import mogą być ustanawiane w celu ochrony konkretnego przemysłu lub sektora – są to ograniczenie wynikające z przyczyn ekonomicznych).

http://www.mecon.gov.ar/cnce/ley_425.htm

<http://www.comercio.gov.ar/compdes/salva/salva.html>

Wykaz przeszkód technicznych dla handlu publikuje WTO.

http://www.puntofocal.gov.ar/doc/nov_05.pdf

Licencje importowe

<http://www.comercio.gov.ar/dngce/dimpo/licencias.html>

W Argentynie istnieją dwa rodzaje licencji importowych:

1. licencje automatyczne,
2. licencje nieautomatyczne.

Licencje automatyczne

Licencje automatyczne są uregulowane w ustawie nr 24.425 – opracowanej na podstawie normatywy WTO, umowy o procedurze uzyskiwania licencji importowych.

Stosuje się dwa rodzaje licencji automatycznych:

1. Automatyczne Licencje Importowe – ALI (Licencias Automáticas Previas de Importación - LAPI),
2. Oświadczenia Przysięgłe o Składzie Produktu – OPSP (Declaración Jurada de Composición de Producto - DJCP).

Licencje ALI uregulowane są w rozporządzeniach b. M.E.yO.yS.P. nr. 17 i dawnego MEyOySP nr 820/99 i ich nowelizacjach. Wystawiane są w celu bieżącej kontroli przywozu towarów (zanim towar przekroczy granicę) aby na podstawie statystyk i szczegółowej analizy podjąć właściwe środki w razie potrzeby. Istnieje lista towarów do importu których potrzebna jest licencja.

Licencje OPSP uregulowane są w znowelizowanym rozporządzeniu M.E.yO.yS.P. nr 850/96 i są niezbędne przy imporcie takich produktów jak: dywany, ubrania i obuwie, bowiem konsument ma prawo znać ich pochodzenie i skład. Na podstawie formularzy licencji OPSP prowadzone są statystyki i kontroluje się towar zanim zostanie wprowadzony na rynek krajowy. Towary objęte OPSP muszą być oznaczone (etykiety muszą zawierać informację

o składzie produktu i jego pochodzeniu). Szczegóły o oznakowaniu wyrobów włókienniczych, ubrań i obuwia ustalone są w znowelizowanym rozporządzeniu M.E.yO.yS.P. nr 820/1999.

Licencje nieautomatyczne

Podobnie jak licencje automatyczne są stosowane zgodnie z umową o procedurze uzyskiwania licencji importowych WTO (artykuł 3).

W Argentynie istnieje sześć rodzajów licencji nieautomatycznych:

1. Zaświadczenie do Importu Obuwia – ZIO (Certificado de Importación de Calzado - CIC);
2. Zaświadczenie do Importu Papieru – ZIP (Certificado de Importación de Papel - CIP),
3. Zaświadczenie do Importu Zabawek – ZIZ (Certificado de Importación de Juguetes –CIJ);
4. Zaświadczenie do Importu Rowerów – ZIR (Certificado de Importación de Bicicletas – CIB);
5. Zaświadczenie do Importu Artykułów Gospodarstwa Domowego – ZIAGD (Certificado de Importación de Artículos para el Hogar – CIAH);
6. Zaświadczenie do Importu Opon Rowerowych – ZIOR Certificado de Importación de Neumaticos para Bicicletas – CIN).

Cła antydumpingowe, wyrównawcze i środki zapobiegawcze
<http://www.comercio.gov.ar/compdes/dump/dumping.html>

W zakresie dumpingu i subwencji Republika Argentynska podpisała Umowę o Środkach Zapobiegawczych Rundy Urugwajskiej GATT (co znalazło wyraz w ustawie nr 24.425 i w dekreście 1059/1996).

Środki te stosowane są wtedy, kiedy import jakiegoś towaru (lub wzrost importu, albo jego cechy) grozi krajowej produkcji tych samych lub konkurencyjnych towarów.

Prośba o zastosowanie środków zapobiegawczych powinna być zgłoszona przez poszkodowaną importem gałąź przemysłu krajowego. Wniosek musi zawierać dowody na to, że powstała sytuacja grozi poważnymi szkodami.

Obecnie w Argentynie stosowane są środki zapobiegawcze w stosunku do importu motorowerów i motocykli niezależnie od ich pochodzenia (rozporządzenie Ministerstwa Gospodarki nr 229/2001).

Specjalne procedury importowe

Najważniejsze specjalne procedury importowe stosowane w Argentynie:

a) Import towarów używanych

<http://www.comercio.gov.ar/dngce/dimpo/bienesusados.html>

Lista używanych towarów, które można importować, zawarta jest w aneksie II do rozporządzenia nr 748/1995. Muszą one być odnowione lub zrekonstruowane. Wykonanie tych czynności musi być poświadczony zaświadczeniem wydanym przez producenta towaru lub wyspecjalizowaną instytucję w miejscu, skąd towar pochodzi. Zaświadczenie musi być też zalegalizowane przez Departament Handlowy Ambasady Republiki Argentynskiej lub Konsulat Argentynski.

Towar może być odnowiony lub zrekonstruowany w Argentynie pod warunkiem, że importer będzie jego użytkownikiem.

Poza tym w kraju musi przebywać osoba reprezentująca firmę, mianowana przez producenta, która będzie odpowiedzialna za dostawę części zamiennych i świadczenie usług.

Aneks III do wymienionego rozporządzenia zawiera listę towarów, których import jest zabroniony, z wyjątkiem pewnej ich części, pod warunkiem, że zostały one zrekonstruowane przez producenta i posiadają gwarancję przez niego wystawioną.

Towary używane, opisane w rozdziałach 84 do 90 NCM, i nie znajdujące się na listach aneksu II i III rozporządzenia nr 748/95, mogą być importowane z przeznaczeniem na cele konsumpcyjne pod warunkiem, że opłacona zostanie właściwa stawka celna.

Procedura wyżej opisana nie dotyczy importu używanych towarów przemysłu motoryzacyjnego, ani importu statków rybackich, które należą do projektów objętych Umową o Rybołówstwie podpisaną między Argentyną a Unią Europejską.

b) Umowy o porozumieniach w sprawie cen

<http://www.comercio.gov.ar/dngce/dimpo/compromisoprecios.html>

Procedury związane z porozumieniami w sprawie cen pochodzą z ustaleń dokonywanych między władzami argentyńskimi i firmami zagranicznymi, w kontekście dochodzeń prowadzonych w sprawach niedozwolonych praktyk handlowych jak np. dumping.

W tym przypadku chodzi o administrowanie umowami związanymi z importem do Argentyny pewnych maksymalnych ilości produktów o określonej charakterystyce, po minimalnych cenach ustalonych w tych umowach. Umowy zawierane są na różne okresy czasu, zwykle od 2 do 5 lat. W okresie ich ważności Dyrekcja Importu w Ministerstwie Gospodarki i Produkcji (Dirección de Importaciones) może kontrolować i badać wypełnianie przyjętych w umowach zobowiązań.

Dyrekcja Importu po zweryfikowaniu dokumentów handlowych dotyczących kolejnych wysyłek towarów do Argentyny wydaje Poświadczenia Wypełnienia Zobowiązań Cenowych (Contancias de Cumplimiento de Compromisos de Precios – CCCP). Stanowi to podstawę dla Dyrekcji Generalnej Urzędów Celnych do dokonania odprawy importowej towaru.

Aktualnie umowami o porozumieniach w sprawie cen objęte są trzy grupy towarów:

1. Płaskie produkty z żelaza lub stali walcowane na gorąco,
2. Płaskie produkty z żelaza lub stali walcowane na zimno,
3. Profile z żelaza (walcowane) na gorąco w kształcie litery L o takich samych bokach.

c) Darowizny

<http://www.comercio.gov.ar/dngce/dimpo/donaciones.html>

Dobra używane, których import jest zakazany (rozporządzenie MEyOySP nr 909/94), mogą być przywożone pod warunkiem, że są to darowizny przeznaczone dla instytucji państwowych krajowych, prowincjonalnych, miejskich lub stowarzyszeń społecznych. (rozporządzenie MP nr 37/2003 i rozporządzenie SiCyM nr 69/2003).

f) Import towarów do badań naukowo-technologicznych

<http://www.comercio.gov.ar/dngce/dimpo/exencion.html>

Dobra przeznaczone do nauki, badań naukowych i technologicznych oraz związanych z ochroną zdrowia zwolnione są ze wszystkich obciążeń związanych z importem. Podstawę prawną stanowią dekrety: 732/72, 71/97 i 1375/03.

Refundacja tzw. Draw-Back

<http://www.comercio.gov.ar/dngce/dpe/drawback.html>

Refundacja dotyczy towarów sprowadzanych do Argentyny w celu przetworzenia i eksportu poza argentyński obszar celny. Refundacji podlega cło, VAT oraz opłata statystyczna.

Aby importer mógł się ubiegać o refundację sprowadzony towar musi zostać przetworzony w znacznym stopniu, bądź stanowić część składową innego produktu. Przy ubieganiu się o refundację wskazane jest skorzystanie z pośrednictwa agencji celnej. Temat refundacji regulują przepisy dekretu 1012/91 z późniejszymi modyfikacjami.

Kary

Karze podlegają, między innymi, następujące czyny:

- Zaniżanie lub zawyżanie wartości towaru;
- Składanie fałszywych oświadczeń co do ilości, jakości lub rodzaju towaru;
- Zła klasyfikacja celna towaru.

Ceny Referencyjne

Aby zapobiec zaniżaniu wartości towaru, rząd argentyński wprowadził w maju 2001 roku ceny referencyjne na niektóre importowane dobra konsumpcyjne. Jeżeli deklarowana wartość towaru jest niższa niż wartość referencyjna, towar podlega specjalnej procedurze inspekcyjnej (tzw. purpurowa odprawa celna – Canal morado). Aby odebrać towar importer musi wpłacić kaucję bądź przedstawić gwarancję bankową w wysokości, o jaką pomniejszone zostało cło w rezultacie zadeklarowania wartości towaru niższej niż wartość referencyjna. Zwrot kaucji następuje dopiero po zakończeniu postępowania mającego na celu ustalenie rzeczywistej wartości towaru. Podstawą prawną jest rozporządzenie nr 1106/2001 oraz zarządzenie AFIP nr 1008/2001.

Purpurowa odprawa celna stanowi jedną z czterech procedur odprawy celnej w Argentynie.

Pozostałe procedury to:

- Odprawa zielona (Canal verde) - towar może być wprowadzony do argentyńskiego obszaru celnego bez kontroli celnej;
- Odprawa pomarańczowa (Canal naranja) - kontroli celnej podlega dokumentacja towaru;
- Odprawa czerwona (Canal rojo) - kontroli celnej podlega dokumentacja oraz towar;
- System kontroli wartości, <http://www.afip.gov.ar/afip/resol190705.html>

Realizacja importu

Podstawowym formalnym wymogiem, jaki muszą spełnić firmy zajmujące się handlem zagranicznym, jest uzyskanie wpisu do Rejestru Importerów i Eksporterów (Registro de Importadores y Exportadores) prowadzonym przez Dyрекcję Generalną Urzędów Celnych (Dirección General de Aduanas - DGA) zależną od Federalnej Administracji Wpływów Publicznych (Administración Federal de Ingresos Públicos - AFIP)

<http://www.afip.gov.ar/> będącej jednostką samodzielną w strukturze Ministerstwa Gospodarki (Ministerio de Economía)
www.mecon.gov.ar.

Zezwolenia importowe

Wymóg posiadania zezwolenia importowego na przywóz towarów w celach konsumpcyjnych został wprowadzony przez rząd argentyński 8 lutego 1999 roku zarządzeniem Ministerstwa Gospodarki nr 17/99, później wielokrotnie modyfikowanym. Do dokonania odprawy celnej niezbędne jest posiadanie zezwolenia importowego (licencia automática de importación - LAPI). System zezwoleń ma umożliwić argentyńskiej służbie celnej odpowiednio wczesną identyfikację potencjalnych problemów, np. stosowanie zaniżonych cen oraz innych nieuczciwych praktyk handlowych, jak i dostarczyć informacji na temat sektorów wrażliwych.

Zezwolenia importowe wymagane są między innymi na import następujących produktów: wyroby ze skóry, wyroby papiernicze, tekstylia, odzież, obuwie, drewno i wyroby drewniane, żelazo, stal, wyroby metalowe, niektóre substancje chemiczne, meble. Uzyskanie zezwolenia trwa maksimum 48 godzin. Jednakże, gdy w grę wchodzi produkty uznane przez rząd za „wrażliwe”, uzyskanie zezwolenie może trwać do 10 dni. Przyjmuje się, że na import została udzielona zgoda, jeśli administracja nie udzieli odpowiedzi w ciągu 10 dni. Zezwolenie jest bezpłatne i ważne 60 dni.

Wyjątki od ogólnych zasad wydawania zezwoleń przewidziane są dla:

- Transakcji importowych o wartości FOB towaru mniejszej niż 800 USD;
- Towarów importowanych na podstawie procedur pocztowych;
- Próbek handlowych;
- Towarów importowanych w ramach „procedury przemysłu samochodowego” w celu wykorzystania w procesie produkcyjnym;
- Towarów objętych dekretem nr 732/72 (związanych m.in. z nauką) i darów; (objętych ustawą nr 23.871, art. 17).

Obciążenia importu

Jakiegokolwiek wprowadzenie towaru na argentyński obszar celny, z zamiarem pozostawienia go tam na czas nieokreślony, prowadzi do obciążenia cłem importowym, zwykle licznym ad valorem, w przedziale od 0% do 35% (20% po ostatnich zmianach). Zewnętrzne stawki celne (extrazona) nie osiągnęły jeszcze poziomu Wspólnej Zewnętrznej Taryfy Celnej Mercosur, która w wielu wypadkach pozostaje tylko pewnym punktem odniesienia. Wewnętrzna taryfa celna w odniesieniu do krajów członkowskich Mercosur (intrazona) jest w większości przypadków zerowa.

W Argentynie stosowane są jeszcze inne obciążenia importu:

1. Opłata statystyczna (Tasa de Estadística) pobierana dla sfinansowania działalności związanej z rejestracją danych statystycznych. Obciąża ona import, definitywny (importación definitiva) lub w trakcie załatwiania formalności (importación suspensiva). Jest to podatek ad valorem, którego stawka w wysokości 0,5% stosowana jest w odniesieniu do wartości CIF towaru. Ustanowione zostały maksymalne kwoty podatku (od USD 50 w przypadku towaru wartości poniżej USD 10.000 do USD 500 dla towaru o wartości powyżej USD 100 tys.). Przewidziano wyjątki.

2. Opłata rewizyjna (Tasa de Comprobación) jest pobierana za usługę polegającą na kontroli czy towar spełnia warunki przyznaných importowi korzyści. Jest to podatek ad valorem w wysokości do 2% w stosunku do wartości towaru.

3. Opłata od usług realizowanych po godzinach pracy (Tasa de servicios extraordinarios) jest pobierana za usługi spełniane przez służby celne w czasie wolnym od pracy. Wysokość stawki ustala Dyrekcja Generalna Urzędów Celných.

Stosowane są również opłaty specyficzne w odniesieniu do niektórych towarów takich jak: stal, wyroby włókiennicze, obuwie i zabawki. Istnieją też stawki antidumpingowe i wyrównawcze.

Oprócz ceł urzędy celne stosują następujące podatki wewnętrzne:

5. Podatek od zysków (Impuesto a las Ganancias): urząd celny pobiera zaliczkę na poczet tego podatku, który wynosi 3% wartości towaru.

6. Podatek od dochodów brutto (Impuesto sobre los Ingresos Brutos),

7. Podatek od wartości dodanej VAT (Impuesto al Valor Agregado IVA) stosowany jest w stosunku do definitywnego importu, przy czym bazą dla jego kalkulacji jest jego wartość celna oraz opłacone narzuty importowe. Od tej wartości liczona jest stawka 21%. W przypadku importu realizowanego dla dalszej odsprzedaży, urząd celny pobiera dodatkowy narzut 9%.

8. Podatki wewnętrzne (Impuestos Internos): odprawa towarów z importu objętych tym podatkiem stwarza obowiązek wpłaty dla urzędu skarbowego kwoty wynikającej z zastosowania odpowiedniej stawki: min. 4%, maksimum 60%.

7.4.2 Przykłady kalkulacji bezpośrednich kosztów importu

Poniżej przedstawiona jest przykładowa kalkulacja kosztów importu pieców przemysłowych (Import dóbr kapitałowych podlega preferencyjnej stawce celnej i VAT) przez firmę prywatną w celu sprzedaży.

Cena FOB		10 000,00 USD
Transport (koszt przykładowy)	8 %	800,00 USD
Ubezpieczenie	1 %	108,00 USD
Wartość celna (CIF)		10 908,00 USD
Cło (DIE)	0 %	0
Opłata statystyczna	0 %	0
Razem		0
Podstawa opodatkowania podatkiem VAT		10 908,00 USD
VAT	10,5 %	1 145,34 USD
VAT dodatkowy	5 %	545,40 USD
Podatek od zysków ze sprzedaży	3 %	327,24 USD
Razem		2 017,98 USD
Suma (z należnymi podatkami)		12 926,00 USD
Koszty portowe	6%	791,92 USD
Prowizja agenta celnego (na bazie CIF)	1,5 %	197,98 USD
Opłaty bankowe	2 %	242,00 USD
Razem		1 231,90 USD
Koszt całkowity		14 158,00 USD

Kolejny przykład przedstawia kalkulację kosztów importu mebli. Stawki celne w imporcie artykułów konsumpcyjnych są stosunkowo wysokie.

Cena FOB		10 000,00 USD
Transport	8 %	800,00 USD
Ubezpieczenie	1 %	108,00 USD
Wartość celna (CIF)		10 908,00 USD
Cło (DIE)	19,5 %	2 127,06 USD
Opłata statystyczna	0,5 %	54,54 USD
Razem		2 181,60 USD
Podstawa opodatkowania podatkiem VAT		13 089,00 USD
VAT	21 %	2 748,81 USD
Dodatkowy VAT	10 %	1 308,90 USD
Podatek od zysków ze sprzedaży	3 %	392,69 USD
Razem		4 450,39 USD
Suma (z należnymi podatkami)		17 540,00 USD
Koszty portowe (na bazie CIF)	6 %	791,92 USD
Prowizja agenta celnego	1,5 %	197,98 USD
Opłaty bankowe	2 %	242,00 USD
Razem		1 231,90 USD
Koszt całkowity		18 772,00 USD

7.5 Wprowadzenie licencji w imporcie obuwia i zabawek do Argentyny

Rząd Argentyny w celu ochrony miejscowych producentów towarów uznanych jako „wrażliwe” na import wprowadził w dniu 31 sierpnia 2005 roku licencjonowanie, importu obuwia i zabawek. Wprowadzone Rozporządzeniami nr 485/2005-MEP i 486/2005-MEP licencje importowe odpowiednio na zabawki i obuwie, nie ograniczają się do tradycyjnych dostawców tych towarów na tutejszy rynek tj, Chin i Brazylii, lecz obejmują swoim zasięgiem dostawców z wszystkich krajów, w tym z Polski. Nie ustalono terminu granicznego obowiązywania wprowadzonych ograniczeń importowych.

Wprowadzone przez Argentynę licencje na import obuwia i zabawek mogą przyczynić się bezpośrednio do wzrostu cen na te produkty. W związku z brakiem polskiego eksportu na tutejszy rynek w zakresie wymienionych towarów, wprowadzone ograniczenia importowe nie zagrażają bezpośrednio polskim interesom w tym kraju, mogą stanowić jednak poważne utrudnienie dla polskich firm eksportowych planujących wejście na tutejszy rynek w przyszłości.

7.6 Targi i wystawy z dofinansowaniem przez MG

L.P.	Nazwa targów	Miejsce	2007 rok	2008 rok	Branża
1.	Feriagra	Buenos Aires	marzec	marzec	Art. spożywcze
2.	Comex	Buenos Aires	sierpień	-	Produkty i usługi dla handlu zagranicznego
3.	FIT	Buenos Aires	listopad	-	Turystyka
4.	Expomedical	Buenos Aires	wrzesień	-	Produkty, sprzęt i wyposażenie dla służby zdrowia
5.	Emaqh	Buenos Aires	maj	maj	Obrabiarki

8. Dotychczasowa współpraca gospodarcza z Polską i jej perspektywy w kontekście naszego członkostwa w UE

8.1 Wymiana handlowa polsko – argentyńska w 2005 roku

Wzajemne obroty handlowe w 2005 roku wyniosły 378,6 mln USD, z czego na polski eksport przypadło 58,6 mln USD, a na import 320 mln USD. Nastąpił blisko 22% wzrost polskiego eksportu na rynek Argentyny w porównaniu do 2004 roku. Deficyt handlowy z Argentyną zamknął się kwotą 261,4 mln USD i w stosunku do 2004 roku wzrósł o blisko 75%. Nastąpił 50% wzrost wzajemnych obrotów polsko-argentyńskich zrealizowanych na przestrzeni 2005 roku.

W ujęciu sektorowym z ogólnej wartości 58,6 mln USD polskiego eksportu na rynek argentyński w 2005 roku, 32 % stanowiły produkty stalowe, których eksport do Argentyny zamknął się kwotą 19 mln USD. W porównaniu do analogicznego okresu sprzed roku nastąpił blisko 32% spadek wartości eksportu polskich profili stalowych do Argentyny. Pozostałe pozycje to: maszyny i urządzenia elektryczne (23%), maszyny i urządzenia mechaniczne (11%), nawozy sztuczne (6%), wyroby z kauczuku (5%), wyroby z papieru i kartonu (4%), wyroby z aluminium (3%) i inne.

W ujęciu towarowym z ogólnej wartości 58,6 mln USD polskiego eksportu skierowanego na rynek argentyński w okresie 2005 roku, 20,6% przypadło na lampy kineskopowe do odbiorników TV. Pozostałe pozycje to: profile stalowe typu U (13,1%), profile stalowe typu I (13%), mocznik (6,1%), profile stalowe typu H (6,1%), urabiarki do węgla (2,7%), wysokoprężne silniki samochodowe (2,3%), papier plastyfikowany (2,2%), podgrzewacze elektryczne do wody (1,9%) i taśmy transportowe (1,7%).

Największą dynamiką wzrostu w 2005 roku charakteryzował się eksport lamp kineskopowych do odbiorników TV. To od blisko 3 lat stale rosnąca pozycja w polskim eksporcie na rynek argentyński. Odbiorcami produkowanych w Polsce kineskopów są trzy montownie telewizorów (Newson S.A., Radio Victoria i Noblex S.A.) usytuowane na południu Argentyny w specjalnej strefie ekonomicznej.

Statystyki dot. wymiany handlowej z naszym krajem zostały opracowane w oparciu o dane pochodzące z argentyńskiego urzędu celnego i mogą znacząco odbiegać od danych polskich, uwzględniających tylko polski eksport bezpośredni do Argentyny.

Profile stalowe od szeregu lat są ważną pozycją w naszym eksporcie do Argentyny. W 2005 roku, w porównaniu do poprzedniego roku, nastąpił blisko 32% spadek wartości eksportu polskich profili stalowych do Argentyny, co jest związane ze zwiększonymi zakupami zrealizowanymi przez importera pod koniec ubiegłego roku oraz preferencjami celnymi, jakie posiadają niektóre kraje np. Chile, Meksyk w eksporcie do Argentyny, oferując produkty stalowe po konkurencyjnych cenach.

Na podkreślenie zasługuje stale postępujący proces dywersyfikacji polskiego eksportu do Argentyny. Dominujący, jeszcze kilka lat temu, udział w eksporcie profili stalowych rzędu 70-75% zmniejszył się do poziomu 32% w 2005 roku, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiej dynamiki wzrostu naszego eksportu. Dotyczy to m.in. takich produktów jak: kineskopy do odbiorników TV, wysokoprężnych silników samochodowych, nawozów sztucznych, wykładzin węglowych do pieców hutniczych, akcesoriów samochodowych, kartony plastykowanego, folii aluminiowej, łożysk kulkowych, podgrzewaczy i ekspresów do kawy, elektrod, tekstyliów i innych.

Rozpoczęła się realizacja dostaw maszyn i sprzętu górniczego w ramach wynegocjowanego i podpisanego w 2005 roku kontraktu na modernizację przez KOPEX S.A. kopalni węgla kamiennego w Rio Turbio. Do końca 2005 roku zrealizowano w 10% dostawy zakontraktowane na łączną kwotę rzędu 30 mln USD. Dostarczono m.in.: urabiarki do węgla za kwotę 1.5 mln USD oraz taśmy transportowe za blisko 1 mln USD. Szacunkowa wartość dostaw na 2006 rok wynosi ok. 27 mln USD. Analizowane są możliwości zawarcia nowych kontraktów.

Import z Argentyny w 2005 roku odnotował blisko 60% wzrost wartości, w stosunku do okresu z 2004 roku i zamknął się kwotą 320 mln USD. W Argentynie kupujemy najczęściej produkty przeznaczone na pasze dla zwierząt oraz artykuły do konsumpcji indywidualnej.

Makuchy sojowe dominujące w imporcie w związku z chorobą „szalonych krów” są aktualnie podstawowym surowcem do produkcji pasz, po zakazie używania mączek pochodzenia zwierzęcego. Znaczną pozycją w imporcie pozostają filety rybne i ryby mrożone głównie morszczuki, które stanowią blisko 12,5% wartości importu zrealizowanego w 2005 roku i których import wyniósł 9,3 mln USD. Dalszej redukcji, do blisko 1,5% udziału w imporcie, uległ import cytryn, co jest związane z naszą akcesją do UE i przyjęciem uregulowań celnych niekorzystnych dla eksporterów cytrusów spoza UE.

W ujęciu sektorowym z ogólnej wartości 320 mln USD polskiego importu z Argentyny w 2005 roku 78% stanowiły mieszanki paszowe dla zwierząt, których import zamknął się łączną kwotą rzędu 250 mln USD. Pozostałe pozycje to: ryby i filety z ryb mrożone (12,5%), owoce świeże (3%), owoce suszone (1,4%), przetwory z mięsa (1,2%) i inne.

8.2 Handel z Polską w 2006 roku (dane za okres styczeń – połowa czerwca)

Wyniki w polskim eksporcie

Wg danych uzyskanych z argentyńskich urzędów celnych całkowita wartość importu Argentyny w połowie czerwca 2006 roku wyniosła USD (FOB) 17.336.151.402,60, natomiast zakupy z Polski odpowiednio:

1. import definitywny (importaciones definitivas):	USD (FOB) 53.742.395,53
2. import czasowy (importaciones suspensivas):	USD (FOB) 7.746.900,63
3. transfery (transferencias):	USD (FOB) 4.273.342,95
4. Zona Franca:	USD (FOB) 320.762,54
Łącznie	USD (FOB) 66.083.401,65

Wyniki w polskim imporcie

Wg danych uzyskanych z argentyńskich urzędów celnych wartość eksportu Argentyny w połowie czerwca 2006 roku wyniosła USD (FOB) 26.622.136.151,11, natomiast sprzedaż do Polski odpowiednio:

1. eksport definitywny (exportaciones definitivos):	USD (FOB) 124.133.479,55
2. przeladunki (reembarcos):	USD (FOB) 40.681,00
3. Zona Franca:	USD (FOB) 57.280,00
Łącznie	USD (FOB) 124.231.440,55
Obroty :	USD (FOB) 190.314.842,20
Saldo handlu zagranicznego:	USD (FOB) -58.148.038,90

Możliwości współpracy

Wśród szerokiej gamy usług, które kupują za granicą firmy argentyńskie, szczególnie możliwości dla polskich eksporterów stwarza dział usług konsultingowych, dotyczących zagadnień gospodarczych w Europie środkowej oraz usługi finansowe.

Polskie firmy zajmujące się doradztwem prawno-ekonomicznym dla firm zagranicznych mają szansę znaleźć wśród przedsiębiorstw argentyńskich interesujących partnerów do współpracy i to nie tylko w zakresie stosunków argentyńsko-polskich, ale także na płaszczyźnie Unia Europejska – Mercosur.

Wiele argentyńskich firm aktywnie poszukuje nowych rynków dla rozwoju handlu zagranicznego bądź współpracy inwestycyjnej. Polska i państwa Europy Środkowej uważane są za atrakcyjnych i perspektywicznych partnerów, co stwarza zapotrzebowanie na wszelkiego rodzaju informacje gospodarcze z tego regionu świata.

Zapotrzebowanie na usługi finansowe za granicą wynika z sytuacji argentyńskiego sektora bankowego, która jest skutkiem kryzysu z 2002 r. i dewaluacji peso. Wiele argentyńskich osób prawnych i fizycznych nie jest skłonnych do transferu do Argentyny posiadanych za granicą środków finansowych. Wartość tych zagranicznych aktywów jest znacząca i przekracza 100 mld USD, a ich właściciele poszukują najlepszych sposobów bezpiecznego ulokowania posiadanych zasobów.

Przyjęcie Polski do Unii Europejskiej zwiększyło jej wiarygodność finansową wśród Argentyńczyków i spowodowało wzmożone zainteresowanie możliwościami dokonania inwestycji finansowych i produkcyjnych. Jest to nowa nisza rynkowa, w której polskie firmy doradztwa finansowego powinny dostrzec możliwości własnego rozwoju i ekspansji.

Przez wiele lat główną pozycją w polskim eksporcie do Argentyny był węgiel kamienny. Od połowy lat 90 ubiegłego wieku do chwili obecnej dominują w nim wyroby stalowe. Ponadto w ostatnich kilku latach eksportowano urządzenia młyńskie, obrabiarki (w tym ciężkie dla kolejnictwa), maszyny rolnicze, włókiennicze i budowlane, artykuły gospodarstwa domowego, meble, samoloty rolnicze, wózki elektryczne Melex i inne produkty przemysłowe.

W dwustronnej wymianie handlowej rok 2005 charakteryzował się: wysoką dynamiką wzrostu wzajemnych obrotów handlowych, postępującą w szybkim tempie dywersyfikacją polskiego eksportu i jego znacznym wzrostem, wysokim wzrostem deficytu handlowego z Argentyną.

8.3 Analiza sektorowa potencjalnych polskich możliwości eksportowych

Do grupy towarów i produktów (wg. Polskiej Scalonej Nomenklatury Towarowej Handlu Zagranicznego - PCN), potencjalnie perspektywicznych dla polskiego eksportu na rynek Argentyny, należą:

Sekcja VI Wyroby przemysłu chemicznego i przemysłów pokrewnych

Wyroby farmaceutyczne

Do czasu zakończenia stanu wyjątkowego obowiązuje w Argentynie zwolnienie z opłat celnych i podatków, w tym z podatku od wartości dodanej, eksportu do Argentyny sprzętu medycznego, głównie zaawansowanego technologicznie i jednorazowego, oraz niektórych lekarstw. Obok dostawców sprzętu medycznego duże szanse wejścia na rynek argentyński mają polscy producenci leków generycznych, które nie są produkowane w Argentynie. Potencjalnie obiecującym obszarem współpracy jest dostawa wszelkiego rodzaju odczynników chemicznych oraz surowców używanych do przeprowadzania analiz medycznych i laboratoryjnych.

Nawozy

W związku ze spektakularnym rozwojem sektora rolnego w Argentynie wzrasta systematycznie zapotrzebowanie na środki chemiczne ochrony roślin i nawozy sztuczne

(mocznik i superfosfaty). Największe potencjalnie możliwości zwiększenia polskiego eksportu na rynek argentyński w najbliższych latach istnieją w grupie wyrobów chemicznych, podstawowych i średnio przetworzonych, stanowiących surowiec dla innych procesów przemysłowych (np. kazeina i kazeinaty, żelatyna, lipaza, pigmenty, garbniki, barwniki, soda kaustyczna i inne). Ograniczenia importu argentyńskiego w tej grupie towarowej były mniejsze od średniej dla całej branży chemicznej. Po kryzysie z 2002 roku niektóre segmenty produkcyjne rynku argentyńskiego, zwłaszcza te silnie proeksportowe oraz produkujące na rynek krajowy w celu zastąpienia importu, przeżywają od 2003 roku wzrost aktywności produkcyjnej. Tendencje wzrostowe utrzymają się w następnych latach i będą obejmować następujące sektory: tekstylny, skórzany, przetwórstwa spożywczego, produkcji środków ochrony roślin, kosmetyczny i środków czystości, farmaceutyczny, produkcji szkła gospodarczego. Ze względu na trudności związane z zastąpieniem importu (z powodu braku produkcji krajowej), spadek importu produktów chemicznych w tych branżach był mniejszy niż spadek importu wyrobów przemysłowych.

Sekcja XI Materiały i artykuły włókiennicze

Wejście Polski do Unii Europejskiej stwarzyło sprzyjające warunki dla propagowania polskich marek i znaków towarowych w Argentynie. W promocji polskiej marki może bardzo pomóc współpraca ze znanymi w Argentynie projektantami oraz firmami o wysokim prestiżu wśród wyższych warstw społeczeństwa Argentyńskiego. Spośród wyrobów gotowych największe szanse na eksport ma odzież przeznaczona dla zamożnych konsumentów oraz tkaniny odzieżowe wysokiej jakości. Polskie firmy tekstylne stopniowo zdobywają rynek, czego przykładem mogą być dostawy wysokiej jakości tkanin odzieżowych dla koncernu Chacarel. Istnieją możliwości wejścia na rynek w zakresie wyrobów, które odnotowały na przestrzeni ostatnich lat największe przyrosty importu. Dotyczy to w szczególności: obrusów, ręczników i pościeli, włókna bawełnianego, włókien syntetycznych, przędzy bawełnianej i syntetycznej.

Sekcja XV Metale nieszlachetne i artykuły z metali nieszlachetnych

Konstrukcyjne profile stalowe

Profile stalowe zajmują od szeregu lat dominującą pozycję w naszym eksporcie do Argentyny. Od 2002 do 2004 roku eksport stale rósł, co było związane z korzystną koniunkturą na rynku materiałów budowlanych spowodowaną wzrostem aktywności sektora budowlanego. W 2005 roku, w porównaniu do poprzedniego roku, nastąpił blisko 32% spadek wartości eksportu. Spowodowane to było m.in. inną polityką cenową prowadzoną przez nowego właściciela Huty Katowice, światowego potentata w hutnictwie, firmy Mittal Steel, wcześniej zgromadzonymi w świecie dużymi zapasami wyrobów stalowych oraz zmianą sytuacji w handlu tymi wyrobami przez CHRL, gdzie zaczął dominować import. Aktualnie Argentyna przeżywa boom w budownictwie i perspektywy na rok 2006 i lata następne, określane są jako dobre. Analiza importu i eksportu wyrobów hutniczych na rynek argentyński pozwala na sformułowanie

hipotezy, że istnieją potencjalne możliwości zwiększenia polskiego eksportu do Argentyny. Należałoby rozważyć możliwość podjęcia współpracy badawczo-rozwojowej w zakresie wymiany ekspertów i specjalistów branży hutniczej, gdyż polskie instytuty naukowe, wyższe uczelnie i placówki badawcze mają w tym zakresie osiągnięcia znaczące w świecie. Analiza i ocena istniejącej sytuacji na argentyńskim rynku wyrobów hutniczych, statystyk importowych oraz obserwacja trendów rozwojowych gospodarki po kryzysie, wskazuje na potencjalne możliwości zwiększenia dostaw na rynek argentyński tradycyjnych polskich wyrobów hutniczych oraz innych, dotychczas nieobjętych kontraktami eksportowymi, takich jak: sztaby i pręty, wyroby walcowane płaskie i powlekane, drut stalowy i powlekany, wyroby walcowane ze stali nierdzewnej. W chwili obecnej większość z wymienionych wyrobów przegrywa jednak cenowo na tutejszym rynku z firmami zagranicznymi.

Sekcja XVI Maszyny i urządzenia; sprzęt elektryczny; urządzenia telewizyjne do rejestracji i odtwarzania obrazu

Maszyny i urządzenia inwestycyjne oraz ich części

Na posiedzeniu Rady Wspólnego Rynku Mercosur, odbyłym na początku grudnia 2005 roku w Montevideo, decyzją nr 40/05 przedłużono do 1 stycznia 2009 roku możliwość importu dóbr kapitałowych po zerowych stawkach celnych, wprowadzoną w 2001 roku w celu reaktywacji gospodarczej kraju, a następnie kolejno przedłużaną na prośbę Argentyny w związku z trudną sytuacją gospodarczą kraju. W 2004 roku znacznie wzrosło zapotrzebowanie gospodarki argentyńskiej na produkty importowane. Największy popyt na nowe maszyny i urządzenia będzie występować w branżach, które wykorzystują prawie całe posiadane moce produkcyjne i jednocześnie mają dobre perspektywy dalszego wzrostu. Do sektorów tych należą przemysł metalowy, papierniczy, petrochemiczny, hutnictwo oraz energetyka.

Maszyny rolnicze

Sektor rolniczy Argentyny przechodził w latach 2003-2005 przez okres wyjątkowej prosperity. Przy rekordowych zbiorach zbóż i nasion oleistych osiągane były jednocześnie bardzo wysokie notowania cenowe na rolnicze commodities na giełdach światowych. Skala rentowności produkcji soi, głównego towaru eksportowego, przekraczała dotychczasowe rekordy. W tej sytuacji rolnictwo chłonęło wręcz inwestycje, intensywnie się modernizowało i wymieniało zużyty park maszyn. Powstały firmy specjalizujące się w oferowaniu bogatej gamy dóbr inwestycyjnych i konsumpcyjnych dla rolników i przyjmujące, jako formę zapłaty, ziarno od producentów. W kampanii 2005 roku zebrano rekordową ilość 84 mln ton zboża. Prognozowany jest dalszy wzrost importu traktorów, kombajnów zbożowych i innych maszyn i urządzeń dla rolnictwa, chociaż w tempie wolniejszym niż na przestrzeni 2003 i 2004 roku. Poziom konkurencyjności polskich eksporterów maszyn rolniczych jest niski. Spotykają się na rynku argentyńskim z trzema podstawowymi barierami. Pierwszą z nich są wysokie stawki celne i konkurencja ze strony producentów brazylijskich, którzy mają bezcłowy dostęp do rynku argentyńskiego w ramach Mercosur. Drugą barierą jest system kredytowania zakupu maszyn przyjęty w Argentynie,

który często obejmuje wymianę płodów rolnych za sprzęt rolniczy. Trzecia to konieczność zapewnienia operatywnego serwisu technicznego na terenie olbrzymiego obszaru kraju, gromadzenia odpowiednich zapasów i efektywnej dystrybucji części zamiennych. W obecnej sytuacji, w świetle przygotowywanych przez rząd zwolnień podatkowych i wsparć finansowych dla krajowych producentów maszyn i urządzeń rolniczych, polscy producenci sprzętu rolnego, rozważający możliwość wejścia na atrakcyjny rynek argentyński, powinni wziąć pod uwagę konieczność podjęcia współpracy z firmami argentyńskimi, zarówno w zakresie kooperacji produkcyjnej, jak i organizacji sprzedaży oraz serwisu technicznego.

Maszyny górnicze

Górnictwo argentyńskie jest z jednej strony oparte na sektorze wydobywania i eksploatacji gazu ziemnego oraz ropy naftowej, a z drugiej strony na górnictwie odkrywkowym, głównie rud metali kolorowych, a zwłaszcza miedzi. Sektory te są celem inwestycji zagranicznych, zaś zakupy sprzętu, maszyn i urządzeń dla potrzeb wiertnictwa i eksploatacji węglowodorów oraz kopalnictwa odkrywkowego realizowane są za granicą, przede wszystkim w krajach, z których pochodzą główni inwestorzy. Górnictwo argentyńskie ma dobre perspektywy rozwoju. Szacuje się, że całość inwestycji w sektorze górnictwym w latach 2002–06 wyniosła ok. 3,8 mld USD. Górnictwo węgla kamiennego w Argentynie znajduje się w intensywnej fazie rozwoju. W modernizację kopalni węgla w Rio Turbio zaangażowany jest Kopex S.A., który w latach 2005-6 dostarczył urządzenia wartości ponad 30 mln dolarów. Zaopatrzenie kraju w węgiel kamienny i koks odbywa się w oparciu o import, zaś wytwarzanie energii elektrycznej bazuje na hydroelektrowniach i elektrowniach spalających ropę naftową. Największą szansę zbytu na terenie Argentyny mają maszyny i urządzenia dla kopalni węgla kamiennego oraz osprzęt do wierceń naftowych i maszyny oraz urządzenia dla potrzeb górnictwa odkrywkowego. W nadchodzącej dekadzie rząd ma nadzieję na przyływ inwestycji prywatnych w sektorze wydobywczym rzędu 5-7 mld USD. Mają być one przeznaczone na zagospodarowanie 24 złóż posiadających rezerwy wartości 50 mld USD. Średnioterminowa prognoza rozwoju produkcji rud metali jest korzystna. Zagospodarowanie jedynie części złóż wymagać będzie inwestycji rzędu 3-4 mld USD oraz przyniesie podwojenie produkcji, co pozwoli osiągnąć poziom eksportu w granicach 2 mld USD. Prognoza dotycząca wydobywania surowców skalnych jest optymistyczna ze względu na przewidywane zwiększenie zapotrzebowania na rynku wewnętrznym (budownictwo, dotkliwie odczuwające w 2002 roku skutki kryzysu gospodarczego, zwiększyło aktywność gospodarczą w 2005 roku o ponad 20% w stosunku do analogicznego okresu sprzed roku). Biorąc pod uwagę stabilne prawo, liczne złoża gotowe do zagospodarowania, pomoc świadczoną małym i średnim firmom oraz otoczenie sprzyjające rozwojowi, można powiedzieć, że perspektywy rozwojowe górnictwa w ciągu najbliższych 10 lat są dobre.

Dla firm z Polski największe szanse eksportowe istnieją w sektorze maszyn i urządzeń dla górnictwa węgla kamiennego, mniejsze dla sektorów górnictwa odkrywkowego oraz eksploatacji i wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego.

Artykuły gospodarstwa domowego i radiowo-telewizyjne

W 2005 roku odnotowano liczące się zmiany w branży AGD. W zakresie tzw. białej linii (kuchnie, pralki, lodówki) nastąpił wzrost cen o ca 30%. Branża przeżywa okres dobrej koniunktury napędzanej rosnącym popytem i zwiększoną dostępnością kredytu.

W pierwszym półroczu 2004 roku sprzedaż sprzętu gospodarstwa domowego wzrosła o 84 % w porównaniu z tym samym okresem 2003 roku. Największy wzrost sprzedaży w pierwszym półroczu 2004 roku dotyczył klimatyzatorów (142 %), telewizorów, magnetowidów oraz odtwarzaczy DVD (140 %), komputerów i akcesoriów komputerowych (137 %), oraz sprzętu radiowego i magnetofonów (114%). Polskie firmy działające w branży powinny dobrze rozeznac możliwości rynku lokalnego przed przystąpieniem do współpracy z partnerami argentyńskimi oraz uwzględnić konieczność uzyskania przez nich importowej licencji nieautomatycznej CIAH. Większość krajowych producentów to firmy–montownie, mające swoje siedziby w specjalnych strefach ekonomicznych (głównie na Ziemi Ognistej) i zajmujące się montażem gotowych wyrobów z komponentów importowanych. Dlatego też polscy producenci sprzętu gospodarstwa domowego, planujący wejście na tutejszy rynek, powinni rozważyć możliwości realizacji dostaw komponentów do produkcji dla montowni lub uruchomienie własnej montowni na terenie Argentyny, w ramach specjalnych stref ekonomicznych i skierowanej na sprzedaż w obszarze Mercosur i państw stowarzyszonych z tym blokiem. W związku z wprowadzeniem przez rząd Argentyny ograniczeń w imporcie kuchenek, lodówek, pralek i telewizorów z Brazylii oraz ubogą ofertą handlową producentów argentyńskich w tym zakresie, pojawiają się w najbliższym okresie możliwości zwiększenia realizacji dostaw tego sprzętu z innych kierunków – tym z Polski. Największe możliwości eksportowe dla firm z Polski dotyczą telewizorów i podzespołów do ich montażu, podgrzewaczy do wody, kuchenek gazowych, klimatyzatorów. Do fabryki Newsan SA (Sanyo) na Ziemi Ognistej dostarczone zostały kineskopy wartości 8.466.672,08 dolarów. Zakupione zostały też podgrzewacze do wody o wartości 0,9 mln USD. Podobnie rozwojowy jest rynek pralek i suszarek, gdyż 29 % gospodarstw domowych nie posiada tego sprzętu. Szacuje się, że w Argentynie jest około 7 mln pralek i suszarek, których przeciętny okres eksploatacji wynosi ok. 10 lat. Potrzeby związane z zastąpieniem zużytych pralek i suszarek nowymi ocenia się na 650 tys. rocznie, a zakupy pozostałe na 65 tys. sztuk. Znacznemu wzrostowi produkcji klimatyzatorów towarzyszyła obniżka cen, sprzyjająca większemu popytowi. Przed producentami klimatyzatorów rysują się korzystne perspektywy wzrostu sprzedaży zarówno na rynku krajowym jak i w obszarze Mercosur i krajów stowarzyszonych z tym blokiem. Wysoka dynamika wzrostu sprzedaży kuchenek gazowych odzwierciedla potrzeby rynkowe w tym zakresie. Argentyna, jako kraj bogaty w złoża gazu ziemnego, posiada dobrze rozwiniętą sieć dystrybucji tego źródła energii. Planowane podwyżki cen energii elektrycznej przyczynią się do dalszego wzrostu zainteresowania zakupami kuchenek gazowych oraz wymiany przez gospodarstwa domowe kuchenek elektrycznych na gazowe. Prognozowany boom na rynku kuchenek gazowych i ograniczenia w imporcie tych kuchenek z Brazylii, stwarzają realne szanse wejścia na tutejszy rynek dla polskich eksporterów i producentów tego sprzętu.

Sekcja XVII Pojazdy, środki transportu

Istnieją realne szanse zwiększenia polskiego eksportu pojazdów, statków powietrznych oraz jednostek pływających i współdziałających urządzeń transportowych. Do najbardziej perspektywicznych dziedzin, które mogą stać się przyczynkiem dla rozwoju polskiego eksportu należą:

Autobusy i trolejbusy

Autobusy, to obok metra, najważniejszy środek miejskiej komunikacji. W związku z nadmiernym obciążeniem ruchem samochodowym miast, rządy prowincjonalne są zainteresowane częściową modernizacją i wymianą posiadanego taboru komunikacji miejskiej. Wzrasta zainteresowanie małymi, nowoczesnymi autobusami miejskimi, zasilanymi silnikami na gaz ziemny lub olej napędowy. W trzech miastach argentyńskich (Mendoza, Rosario i Cordoba) planowana jest w najbliższym czasie wymiana zużytego parku autobusów i trolejbusów.

Sprzęt diagnostyczny i pomiarowy

W związku z trudnym dostępem do kredytu stacje obsługi i serwisy samochodowe poszukują możliwości zaopatrzenia się w urządzenia do diagnostyki pojazdów u nowych dostawców, którzy mogą zaoferować dobrą jakość i niższe ceny niż firmy już obecne na rynku.

Programy komputerowe (i usługi z tym związane)

Rośnie zapotrzebowanie na programy komputerowe do usprawniania procesów organizacji pracy transportu publicznego i towarowego oraz usługi doradcze z zakresu metod zarządzania procesami komunikacyjnymi, związanymi z obsługą sektora ekonomicznego pracującego w branży środków transportu. Cała branża przewozów pasażerskich, zarówno samochodowych jak i kolejowych oraz firmy zajmujące się eksploatacją dróg i linii kolejowych, ze względu na trudną sytuację finansową oraz zmianę zewnętrznych warunków działania (nowe regulacje prawne i zmiana polityki rządu) stoi przed koniecznością restrukturyzacji i dostosowania się do nowych warunków działania. Stąd też zwiększone zapotrzebowanie na tego rodzaju usługi.

Sprzęt kolejowy, budowa i eksploatacja dróg i linii kolejowych

Jednym z elementów strategii gospodarczej rządu prezydenta Kirchnera jest odbudowa infrastruktury kolejowej kraju. Nowa ekipa rządowa przywiązuje dużą wagę do reaktywacji przewozów kolejowych i zamierza zainwestować w infrastrukturę kolejową bądź zobowiązać do tego firmy ubiegające się o koncesję na eksploatację linii kolejowych. Większość tego sprzętu nie jest produkowana w Argentynie. Rząd planuje m.in. modernizację największych zakładów remontowych taboru kolejowego w Tafi Viejo (Tucuman) i odnowienie wielu koncesji na eksploatację dróg i linii kolejowych, w tym modernizację liczącej 10000 km linii kolejowej Belgrano Cargo, największej w Argentynie. Inne ważniejsze inwestycje kolejowe przewidziane do realizacji w okresie 2005-2006 to: budowa nowego, transandyjskiego połączenia kolejowego Mendoza – Santiago de Chile oraz linii kolejowej Rio Turbio – Puerto Gallegos. Na początku 2006 roku rząd ogłosił dekretem 1683/05 megaplan inwestycji w sektorze kolejnictwa obowiązujący

do 2008 roku. Przewiduje się wydatki rządu 5 mld pesos na modernizację i wymianę taboru w metrze Buenos Aires i pociągach podmiejskich. Na liniach dalekobieżnych przewiduje się wydatki nie mniejsze niż 1 mld pesos. Trzyletni plan przewiduje prace w infrastrukturze, modernizację sygnalizacji na kolei oraz zakup nowych i używanych wagonów. Inwestycja finansowana będzie częściowo z budżetu oraz z kredytów udzielonych przez BID, Bank Światowy i Andyjską Korporację Rozwoju (Corporación Andina de Fomento).

Statki

Argentyna importuje różnego rodzaju statki z wielu krajów. Polskie stocznie powinny rozeznaczyć możliwości sprzedaży na tym rynku. Potencjalna współpraca może też dotyczyć kooperacji ze stoczniami argentyńskimi.

Samoloty

Argentyna jest największym rynkiem zbytu dla polskich samolotów fumigacyjnych i p.pożarowych typu DROMADER i TURBO-KRUK. Rządy poszczególnych prowincji interesują się zakupami małych samolotów dla VIP'ów oraz helikopterami dla celów ratownictwa. Dotychczasowa trudna sytuacja ekonomiczna doprowadziła do wstrzymania zakupów w tym zakresie. Prognozowana jest jednak poprawa sytuacji finansowej w poszczególnych prowincjach i powrót do zakupów sprzętu lotniczego.

Części samochodowe

Import używanych części samochodowych jest zabroniony, za wyjątkiem części poddanych procesowi renowacji przez ich producenta i posiadających gwarancję. Argentyński przemysł samochodowy odnotował wzrost o 26,1% w okresie pierwszych 11 miesięcy 2005 roku. Dało to mu pozycję lidera w sytuacji, kiedy wzrost całego przemysłu był rzędu 8,4%. Znacznie wzrosła produkcja samochodów i popyt na części samochodowe. W związku z podpisaniem porozumień regulujących wzajemne zasady sprzedaży samochodów osobowych z Meksykiem, Brazylią i Chile realizowany jest dodatkowy eksport samochodów produkowanych w Argentynie na rynki tych krajów w ilości ok. 220 tys. sztuk rocznie. Stwarza to możliwości wejścia na tutejszy rynek dla polskich eksporterów części – co częściowo już jest wykorzystywane w odniesieniu do eksportu pasów bezpieczeństwa, opon, hamulców samochodowych, silników, podzespołów i akcesoriów samochodowych. Dodatkowo, rozporządzenie ministra gospodarki nr 497/2004 z dnia 26 lipca 2004 roku obniża stawki celne w imporcie spoza obszaru Mercosur na niektóre części samochodowe służące do montażu nowych samochodów w Argentynie. Rozporządzenie redukuje stawki celne z dotychczas obowiązujących poziomów 14-18% do 2% i obejmuje swoim zasięgiem 29 rodzajów części importowanych z krajów nie należących do Mercosur, w tym Polski.

W lipcu 2006 roku negocjatorzy Argentyny i Brazylii uzgodnili umowę motoryzacyjną. Perspektywy rozwoju sektora produkującego części samochodowe są związane bezpośrednio z sytuacją w całej branży motoryzacyjnej. Przyszłość przemysłu samochodowego zależy od popytu na rynku wewnętrznym oraz możliwości eksportowych.

Jak dotychczas sprzedaż samochodów na rynku argentyńskim powoli wzrasta, chociaż wzrost ten dotyczy głównie pojazdów najtańszych. Polscy eksporterzy części samochodowych (silników Diesla) do Argentyny, związani z międzynarodowymi koncernami samochodowymi, mają duże szanse na umocnienie swojej pozycji rynkowej. Istnieją też możliwości rozszerzenia asortymentu eksportowanych części i zwiększenia ilości polskich zakładów eksportujących do Argentyny, szczególnie w odniesieniu do podzespołów zaawansowanych technologicznie i nie produkowanych w krajach Mercosur.

Sekcja XVIII Przyrządy i aparatura, medyczne lub chirurgiczne

Przyrządy i aparatura medyczna

W związku z obowiązywaniem w Argentynie przepisów o stanie wyjątkowym w dalszym ciągu są w mocy zwolnienia z opłat celnych i podatków, w tym podatku od wartości dodanej, importu do Argentyny sprzętu medycznego głównie zaawansowanego technologicznie.

8.4 Ryzyko kraju

Znana grupa doradczo-ubezpieczeniowa AON z Chicago, USA opublikowała kolejną edycję swojej Światowej Mapy Ryzyka Politycznego i Ekonomicznego (2006 Political and Economic Risk Map). Dokument ten jest uważany za godną zaufania informację dla firm zagranicznych o regionach i krajach w momencie podejmowania przez nie decyzji inwestycyjnych.

Odnosnie Ameryki Łacińskiej autorzy dokumentu twierdzą, że zmiany rządów w krajach tego regionu stanowią dla firm zagranicznych pewne źródło zaniepokojenia. Te z nich, które przykładowo prowadzą interesy w Wenezueli i Boliwii, spotykają się z wyższymi podatkami, rewizjami kontraktów i groźbami wywłaszczenia. Z kolei inne, jak np. Belize, Kostaryka, Gwatemala i Nikaragua, pogorszyły swoje notowanie w porównaniu z danymi mapy z 2005 roku. Brazylia i Kolumbia polepszyły swoje ratingi. Tym niemniej, potencjalne ryzyka polityczne i ekonomiczne regionu, wywołują wiele emocji. Umowa o wolnym handlu z Ameryką Centralną (CAFTA) i niektóre inne czynniki spowodowały jednak, że region ten jest postrzegany jako jeden z najbardziej atrakcyjnych w świecie dla firm zagranicznych.

Argentyna otrzymała ocenę ryzyka „średnio-wysoką”, podobnie jak Paragwaj, Peru i Kolumbia. W tym segmencie Kolumbia jest jedynym krajem, który awansował z pozycji wysokiego ryzyka.

W celu zakwalifikowania Argentyny do odpowiedniej grupy ryzyka analitycy wzięli pod uwagę pięć czynników:

1. zadłużenie publiczne przeterminowane (w zwłoce – „default”),
2. uregulowania prawne,
3. interferencje polityczne,
4. niepewność energetyczna,
5. kurs wymiany.

W ten sposób Argentyna otrzymała gorsze notowanie od Urugwaju (ryzyko średnie), Chile (ryzyko niskie, kraj najlepiej oceniony w regionie) i Brazylii (ryzyko średnio-niskie). Natomiast jest lepiej oceniana niż Boliwia, Ekwador i Wenezuela (ryzyko wysokie). Znana światowa agencja ratingowa, Standard & Poor's, zmieniła ryzyko inwestycyjne w Argentynie na „B”. Przy zmianie ratingu S&P kierowała się m.in. trzema pozytywnymi wynikami w gospodarce tego kraju:

1. wysoki wzrost gospodarczy,
2. nadwyżka budżetowa,
3. zmniejszanie zadłużenia zagranicznego w stosunku do PKB.

Do słabych stron Argentyny należą: taryfy w usługach publicznych, niejasności prawne i instytucjonalne (ustawa o bankructwach i interwencjach państwa w niektórych sektorach) oraz mała elastyczność kursowa, która preferując słabe peso sprzyja inflacji.

S&P dzieli kraje wg swoich kwalifikacji na dwie grupy:

1. państwa legitymujące się dobrym stanem gospodarki predysponującym do inwestowania („grado de inversión”),
2. kraje nie dające pełnych gwarancji dla inwestycji („grado especulativo”).

Argentyna cały czas nie wychodzi z grupy państw zakwalifikowanych do poziomu spekulacyjnego. Ostatnia korekta miała miejsce w czerwcu 2005, kiedy Argentyna zdołała wyjść ze stanu wstrzymania spłacania długu, zadeklarowanego formalnie w styczniu 2002. Uzyskała wtedy kwalifikację „B-„. Obie kwalifikacje, obecna „B-” i poprzednia „B-„, mieszczą się w grupie określającej możliwe inwestycje jako „spekulacyjne”. Do osiągnięcia poziomu „inwestycyjnego” brakuje Argentynie jeszcze 5 stopni – do „BBB-„.

Tabela kwalifikacji agencji Standard & Poor`s dla krajów Ameryki Łacińskiej przedstawia się następująco:

Kwalifikacje dobre	AAA	Chile
	AA+	Meksyk
Stopień inwestycyjny	AA	
	AA-	
Kraje z małym ryzykiem inwestycyjnym i niskim kosztem kredytu	A+	
	A	
	A-	
	BBB+	
	BBB	
	BBB-	
Kwalifikacje dla krajów przedstawiających ryzyko inwestycyjne	BB+	Brazylia, Kolumbia, Peru
	BB	Wenezuela
	BB-	
Stopień spekulacyjny	B+	Argentyna , Urugwaj
Kraje z dużym ryzykiem inwestycyjnym	B	Paragwaj, Boliwia
	B-	Ekwador
	CCC+	
Wstrzymanie płatności (w zwłoce)	CCC	
	CCC-	
	CC	
	C	
	D	

8.5 Organizacje wspierające wymianę handlową

Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Handlu Międzynarodowego i Wyznań
(Ministerio de Relaciones Exteriores, Comercio Internacional y Culto)
Esmeralda 1212, Sector C, entresuelo
C1007 ABP BUENOS AIRES
Tel: (005411) 48197000; Fax: (005411) 48198162
E-mail: atr@mrecic.gov.ar
www.isen.mrecic.gov.ar

Fundacja Eksport Ar
(Fundacion Export.Ar)
Paraguay 864
C1057 AAL BUENOS AIRES
Tel: (005411) 43154841; Fax: (005411) 43154841
E-mail: ebv@mrecic.gov.ar
www.exportar.org.ar

Ministerstwo Gospodarki
(Ministerio de Economia)
Avda. Hipolito Yrigoyen 250, P.2
Oficina 200
I310 BUENOS AIRES
Tel: (005411) 43495554; Fax: (005411) 43495540
E-mail: cdi@mecon.gov.ar
www.cdi.mecon.gov.ar

Krajowa Komisja Handlu Zagranicznego
(Comision Nacional de Comercio)
Exterior (CNCE)
Paseo Colon 275
I063 BUENOS AIRES
Tel: (005411) 43481724; Fax: (005411) 43481711
E-mail: llegal@mecon.gov.ar
www.mecon.gov.ar/cnce

Podsekretariat Międzynarodowych Stosunków Ekonomicznych
(Ministerio de Asuntos Agrarios y Produccion)
Produccion Subsecretaria de Relaciones
Economicas Internacionales
Avenida Corrientes 672, 3er Piso
I043 BUENOS AIRES
Tel: (005411) 43938295; Fax: (005411) 43938295
E-mail: gos_maap@argentina.com

(Subsecretaria de comercio Exterior- Ministerio de Agricultura, Ganaderia, Industria y Comercio) MAGIC
Boulevard Pellegrini 3100
3000 SANTA FE
Tel: (0054342) 4505394; Fax: (0054342) 4505383
E-mail: dcomext@magic.santafe.gov.ar
www.santafe.gov.ar/magic

Centrum Promocji Eksportu w Tandil
(Centro de Promocion de Exportaciones de Tandil (CEPREX))
Belgrano 485
B7000GEI TANDIL
Tel: (00542293) 432063; Fax: (00542293) 432064
E-mail: ceprex@tandil.mun.gba.gov.ar
www.epcen.tripod.com

Izba Handlu, Przemysłu i Produkcji Republiki Argentyńskiej
(Camara de Comercio, Industria y Produccion de la Republica Argentina (CACIPRA))
Florida I, Piso 4
C1005 AA BUENOS AIRES
Tel: (005411) 43428252; Fax: (005411) 43319116
E-mail: cacipra@velocom.com.ar
www.cacipraweb.com.ar

Krajowa Izba Gospodarcza
(Camara Argentina de Comercio)
Avda. Leandro n. Alem 36
C 1003 AAN BUENOS AIRES
Tel: (005411) 53009000; Fax: (005411) 53009036
E-mail: comext@cac.com.ar
www.cac.com.ar

Izba Eksporterów Republiki Argentyny
(Camara de exportadores de la Republica Argentina (CERA))
Avda. Roque Saenz pena 740, Piso I
C1035 AAP BUENOS AIRES
Tel: (005411) 43285217; Fax: (005411) 43285217
E-mail: contacto@cera.org.ar
www.cera.org.ar

Izba Importerów Republiki Argentyny
(Camara de Importadores de la Republica Argentina (CIRA))
Avda. Belgrano 427, Piso 7
C1092 AAE BUENOS AIRES
Tel: (005411) 43421101; Fax: (005411) 43453003
E-mail: gg@cira.org.ar
www.cira.org.ar

Izba Handlu Zagranicznego w Cordobie
(Camara de Comercio Exterior de Cordoba (CACEC))
Rosario de Santa Fe 231,
Piso 4, Of.9
X5000ACE CORDOBA
Tel: (0054351) 4214804; Fax: (0054351) 4243869
E-mail: infocomercial@cacec.com.ar
www.camcomext.com.ar

Izba Handlu Zagranicznego w Rafaela
(Camara de Comercio Exterior de Rafaela)
Necochea 84
Tel: (00543492) 432241; Fax: (00543492) 434260
E-mail: info@rafaelaforexport.com.ar
www.rafaelaforexport.com.ar

Izba Handlu Zagranicznego w Rosario
(Camara de Comercio Exterior de Rosario)
Cordoba 1868, Piso I, Of. 114 y 115
S2000AXD ROSARIO
Tel: (0054341) 4257147; Fax: (0054341) 4257147
E-mail: ccer@commerce.com.ar
www.commerce.com.ar

Izba Eksporterów w Norte Santafesino
(Camara de Exportadores de Rosario)
Cordoba 1402, Piso I
2000 ROSARIO
Tel: (0054341) 4492000; Fax: (0054341) 4492000
E-mail: camexros@arnet.com.ar
www.usuarios.arnet.com.ar/comexros

Izba Handlu Zagranicznego w Santafesio
(Camara de Comercio Exterior del Norte Santafesino)
Belgrano 1025
3560 RECONQUISTA
Tel: (00543482) 429857; Fax: (00543482) 429857
E-mail: administracion@ccens.org.ar
www.ccens.org.ar

Izba Handlu Zagranicznego w Santa Fe
(Camara de Comercio Exterior de Santa Fe)
Santa Martin 2231
S3000FRW SANTA FE
Tel: (0054342) 4554511; Fax: (0054342) 4554511
E-mail: ccesfe@arnet.com.ar

(Union Industrial Argentina)
Av. de Mayo 1147
C.P. 57
C1085 ABB BUENOS AIRES
Tel: (005411) 41242300; Fax: (005411) 41242301
E-mail: uia@uia.org.ar
www.uia.org.ar

Stowarzyszenie Importerów i Eksporterów Republiki Argentyny
(Asociacion de Importadores y Exportadores de la Republica Argentina (AIERA))
Avenida Belgrano 124, Piso 1
1092 BUENOS AIRES
Tel: (005411) 43420010; Fax: (005411) 43421312
E-mail: aiera@aiera.org.pl
www.aiera.org.ar

(Trade Point Buenos Aires)
ADEX
Sarmiento 983, Piso 5, Of. A
1041 BUENOS AIRES
Tel: (005411) 43263462; Fax: (005411) 47304100
E-mail: bm_masier@yahoo.com
www.tpmnet.com.ar

(Trade Point Mendoza)
Pedro Vargas 537
5500 MENDOZA
Tel: (0054261) 4291723; Fax: (0054261) 4298892
E-mail: jnr@tpmnet.com.ar
www.tpmnet.com.ar/tpmendoza/index.htm

9. Warunki podróży i zamieszkania w Argentynie

9.1 Przepisy wjazdowe, wiza

Polaków nie obowiązują wizy, gdy udają się do Argentyny na okres do 90 dni w celach turystycznych lub biznesowych. Na większych przejściach granicznych władze wydają nieodpłatne 90-dniowe karty turystyczne, jednak w mniejszych punktach formalność ta jest najczęściej pomijana. W razie przedłużenia pobytu ponad trzy miesiące trzeba uzyskać stosowną wizę w argentyńskim urzędzie migracyjnym (Migraciones przy Av Antártida Argentina 1365 w Buenos Aires) lub w którymś z jego oddziałów znajdujących się w stolicach prowincji, jak również taka decyzja taką może być podjęta przez delegaturę Policja Federal. Przy przekraczaniu granicy wjeżdżający może być poproszony o okazanie biletu powrotnego oraz środków finansowych na pokrycie kosztów pobytu. Paszport jest niezbędny przy realizowaniu czeków podróżnych, meldowaniu się w hotelu i wielu innych rutynowych działaniach organizacyjno-finansowych.

9.2 Przepisy celne

Celnicy zwykle odnoszą się życzliwie do zagranicznych turystów, niemniej osoby lądujące na lotnisku Ezeiza w Buenos Aires mogą zostać zapytane o posiadany sprzęt elektroniczny, który jest znacznie tańszy poza granicami Argentyny. Przybywający z krajów środkowoamerykańskich powinni się spodziewać szczegółowych kontroli w poszukiwaniu narkotyków. Celnicy konfiskują też owoce i warzywa przywiezione z Chile i z Brazylii. Restrykcje celne nie odbiegają od powszechnie przyjętych standardów. Nie wolno wwozić żywności, nasion, jedzenia dla zwierząt itp. Bezczłowo można wwieźć bagaż osobisty o wartości do 300 USD oraz dodatkowo nowe rzeczy o wartości do 300 USD nabyte w argentyńskiej strefie wolnocłowej. Przy wyjeździe na lotnisku można odzyskać podatek VAT (IVA) od większości zakupionych na terenie Argentyny towarów o wartości ponad 70 ARS (minimalna kwota na jednym rachunku) w sklepach włączonych do systemu Global Refund.

9.3 Bezpieczeństwo

Kradzieże, włamania, również z użyciem broni, zdarzają się często. Zaleca się zachowanie ostrożności i czujności. Najlepiej wystrzegać się ostantacyjnych oznak zamożności. Nie należy zapuszczać się w ubogie dzielnice, szczególnie wieczorem lub w nocy. Bilety, dokumenty, większe sumy pieniędzy lub cenne przedmioty zaleca się przechowywać w sejfie hotelowym, a przy sobie nosić jedynie niezbędne kwoty. Warto zaopatrzyć się w kopię dokumentu tożsamości (paszport), oryginał zaś przechowywać w bezpiecz-

nym miejscu.

9.4 Zakwaterowanie

Standard argentyńskich hoteli jest bardzo zróżnicowany, począwszy od skromnych jednogwiazdkowych, a skończywszy na luksusowych pięciogwiazdkowych. Warto jednak wiedzieć, że często te jednogwiazdkowe są lepsze od trzy-, a nawet czterogwiazdkowych.

Pokoje mają zazwyczaj łazienkę, nierzadko telefon, a czasami miska funkcjonal (głośniki w pokojach) i telewizor. Większość hoteli dysponuje własną restauracją lub confiterią; w niektórych śniadanie wliczone jest w cenę pobytu. Hotele wyższej kategorii oferują pełną obsługę pokoi, usługi pralnicze, baseny, bary, sklepy itp.

9.4.1 Wybrane hotele w Argentynie:

- Buenos Aires

Hilton Buenos Aires
Macacha Guemes 351, Buenos Aires
Argentina C1106BKG
Tel: (+54) 11/48910000; Fax: (+54) 11/48910001

Sheraton Libertador Hotel
Avenida Cordoba 690, Buenos Aires, 1054
Phone: (+54) 11/4321 0000; Fax: (+54) 11/4322 9703

Sheraton Buenos Aires Hotel & Convention Center
San Martin 1225/1275, Buenos Aires, 1104
Phone: (+54) 11/43189000; Fax: (+54) 11/43189346

Marriott Plaza Hotel
Florida 1005, C1005AAU - Buenos Aires
Tel: (+54) 11/4318-3000; Fax: (+54) 11/4318-3008

- Cordoba

Cordoba Plaza Internacional Hotel
San Jerónimo 137, Córdoba, 5000
Tel: (+54) 351/4268900; Fax: (+54) 351/426311
E-mail: reservas@corplaza.com

Holiday Inn Cordoba
Centro Comerical Libertad, Fray Luis Beltran and Cardenosa
Barrio Poeta Lugones (5008), Cordoba
Tel: (+54) 351/4779100; Fax: (+54) 351/4779101
E-mail: info@holidayinnca.com.ar

Sheraton Cordoba Hotel
Duarte Quiros 1300, Cordoba, 5000
Tel: (+54) 351/5269000
Fax: (+54) 351/5269150

9.5 Transport

W Argentynie oprócz zwykłego prawa jazdy wymagane jest również międzynarodowe zezwolenie na prowadzenie samochodów lub Inter-American Driving Permit. Ubezpieczenie jest obowiązkowe.

Drogi w Argentynie dzielą się na krajowe (Rutas Nacionales, RN – skrót stosowany w tym przewodniku) i lokalne (Rutas Provinciales – RP).

Policja rzadko patroluje drogi, na których roi się od nieostrożnych kierowców, często jeżdżących zbyt szybko i powodujących niebezpieczne wypadki. Nie oznacza to bynajmniej, że służby drogowe w ogóle nie funkcjonują. W specjalnych punktach oraz przy wjazdach i zjazdach z głównych dróg policjanci przeprowadzają bowiem drobniagowe kontrole dokumentów i stanu technicznego pojazdów. Nawet niewielkie usterki są karane bardzo wysokimi mandatami. Cena benzyny (nafta) oscyluje w granicach 0,80-1 \$ za litr.

9.6 Podróż do Argentyny

Samolot

Głównym międzynarodowym lotniskiem Argentyny jest położone w stolicy Aeropuerto Internacional Ministro Pizarini (bardziej znane jako Ezeiza). Do przelotów na lokalnych trasach wykorzystuje się również pobliski Aeroparque Jorge Newbery, powszechnie zwany Aeroparque. Międzynarodowe porty lotnicze znajdują się również w innych większych miastach, służą jednak przeważnie do obsługi przelotów na trasach krajowych.

Na lotnisku Buenos Aires lądują samoloty większości znanych europejskich i amerykańskich linii lotniczych, jak również kilku przewoźników afrykańskich i azjatyckich.

Polska nie ma bezpośrednich połączeń z Argentyną. Konieczna jest przesiadka w jednym z dużych europejskich portów lotniczych.

Chile

Trasę między Ezeizą a Santiago de Chile obsługuje wiele linii lotniczych, ale do Mendoza dolatują jedynie samoloty Lan-Chile. Regionalni przewoźnicy obsługują połączenia między Bariloche a Puerto Montt (Chile) oraz Neuquén i San Martín de los Andes a Temuco (Chile). Samoloty kilku mniejszych linii latają również pomiędzy Punta Arenas w Chile a prowincją Santa Cruz i argentyńską częścią Ziemi Ognistej.

Boliwia

Większość samolotów lata do La Paz, ale są także przeloty do Santa Cruz de la Sierra i Cochabamby, czasami przez Salte, Tucumán i Jujuy.

Paragwaj

Asunción jest jedynym paragwajskim miastem, które posiada bezpośrednie połączenie lotnicze z Argentyną.

Brazylia

Z portu lotniczego Ezeiza, jak i z drugiego lotniska w Buenos Aires – Aeroparque można polecieć do Rio de Janeiro i São Paulo, a także do Porto Alegre i Florianópolis. Samoloty do Rio de Janeiro i São Paulo startują także z Córdoba i Rosario. Niektóre loty z Ezeiza do Montevideo kontynuują podróż do Brazylii.

Urugwaj

Samoloty z lotniska Aeroparque latają oprócz Montevideo jedynie do Punta del Este. Odcinek Ezeiza–Montevideo stanowi fragment niektórych połączeń międzynarodowych. Obcokrajowcy, którzy opuszczają Argentynę przez lotnisko Ezeiza, muszą uiścić opłatę wyjazdową, która wynosi 18 \$ (lub równowartość tej kwoty w pesos), chociaż 21% IVA (VAT) podnosi ją do 21,78 \$. Lecący do Urugwaju płacą zaledwie 5 \$ + VAT.

Droga lądowa

Pomiędzy Argentyną i Chile jest wiele przejść granicznych. Poza Patagonią większość przejść granicznych znajduje się w Andach. Jedyny pociąg, jaki kursuje na trasie z Baquedano (Chile) do Salty (Argentyna), nie jest regularną linią pasażerską.

Autobusy z Jujuy i Salty kursują do następujących przejść na granicy z Boliwią: La Quiaca/Villazón, Aguas Blancas/Bermejo oraz Pocitos/Yacuiba.

Najwięcej autobusów z Paragwaju do Argentyny kursują na trasach: Buenos Aires - Asunción oraz Puerto Iguazú (prowincja Misiones) a Ciudad del Este (Paragwaj) kursuje dużo autobusów, których trasa prowadzi przez Foz do Iguazu (Brazylia).

Najpopularniejsza trasa do Brazylii prowadzi z Puerto Iguazú (Argentyna) do Foz do Iguazu (Brazylia). Przejścia graniczne znajdują się na drogach z Paso de Los Libres (prowincja Corrientes) do Urugwaj (Brazylia) oraz z Santo Tomé (Corrientes) do São Borja (Brazylia).

Autobusy z Urugwaju do Argentyny kursują na następujących trasach: Gualaguaychú–Fray Bentos, Colón–Paysandú oraz Concordia–Salto.

Droga wodna

Pomiędzy Urugwajem a Argentyną regularnie kursują promy i wodoloty z Buenos Aires do Montevideo, Piriápolis i Colonii oraz z Tigre do Carmelo.

Opłata wyjazdowa w stołecznym porcie wodolotowym Dársena Norte wynosi 6 \$ do Colonii, lub 10 \$ do Montevideo.

9.7 Zdrowie

Przy wjeździe do Argentyny nie są wymagane żadne zaświadczenia o szczepieniach, ale ci, którzy zamierzają odwiedzić sąsiednie kraje tropikalne, powinni zabezpieczyć się przed dudem brzuszny, malarią i innymi chorobami. W niektórych rejonach Salty, Jujuy i Chaco stosunkowo często występują przypadki cholery.

Woda z miejskich wodociągów nadaje się zazwyczaj do picia i można jeść umyte w niej owoce i warzywa. Wiele lekarstw wymagających recepty zazwyczaj nabywa się „spod lady”.

9.8 Media

W Argentynie ukazuje się ponad 280 dzienników. Pierwsza gazeta El Telegrafo Mercantil ukazała się w 1801 roku. Najwyższy nakład wśród dzienników o zasięgu ogólnokrajowym ma niezależny, poranny Clarin, założony w 1945, a następnie Cronica, założona w roku 1963. Najstarszy z ukazujących się dzienników La Capital był założony w 1867 roku. Wśród czasopism najwyższy nakład ma tygodnik kobiecy Vosotras. Wysokonaładowym czasopismem jest także ilustrowany tygodnik ogólnoinformacyjny Gente, założony w 1965 roku.

Agencje prasowe: Telenoticiosa Americana (TELAM), założona w roku 1945, z siedzibą w Buenos Aires, Distribuidora Argentina de Noticias (DAN), prywatna agencja informacyjna, założona w roku 1964, z siedzibą w Buenos Aires, oraz Diarios y Noticias (DYN), założona w 1982, również z Buenos Aires.

Kanały telewizyjne w Argentynie: America TV, Canal 7, Canal 9, Telefe Inetnacional, Television Federal S.A.

9.9 Warto wiedzieć

Meldunek: Nie ma obowiązku meldunkowego.

Ubezpieczenie: Nie ma obowiązku posiadania ubezpieczeń osobowych i komunikacyjnych, lecz ze względu na wysokie koszty ewentualnego leczenia są one zalecane. Polisy polskich towarzystw ubezpieczeniowych są uznawane, o ile ich ważność obejmuje terytorium Argentyny, a firma ubezpieczeniowa ma odpowiednie umowy z miejscowymi towarzystwami lub z przedstawicielstwami innych firm zagranicznych działających w tym kraju.

Podróżowanie po kraju: Poruszanie się po Argentynie jest swobodne. Z uwagi na duże odległości często korzysta się z komunikacji lotniczej. Rozwinięta jest sieć połączeń autobusowych oraz w mniejszym stopniu kolejowych. Można skorzystać z usług rentacar; popularną formą jest wynajęcie samochodu z kierowcą (remis) lub miejskich taksówek.

Ze względów bezpieczeństwa zaleca się korzystanie z licencjonowanych korporacji radiotaxi lub z usług remis. Należy unikać przypadkowych okazji, nie wolno też ulegać namowom osób, które podają się za kierowców na lotniskach lub terminalach autobusowych.

Rozumieć Argentyńczyków

Wylewność Argentyńczyka może trochę dziwić i początkowo przeszkadzać. Przy powitaniu zarówno kobiety, jak i mężczyźni całują się w policzki. W przypadku bardziej formalnych relacji jedynie wymieniają uścisk dłoni. Dystans fizyczny między mieszkańcami Argentyny jest jednak znacznie mniejszy niż w większości krajów europejskich.

To, co dla Polaków może być niezrozumiałe to godziny jedzenia posiłków. Śniadanie je się ok. 7-9, zazwyczaj jest to słodka bułka z kawą lub sama kawa. O 13-14 je się almuerzo-obiad. Około 16-17 jest jakby podwieczorek, wtedy je się coś słodkiego albo pije się mate. A dopiero o 20-22 nastaje czas na posiłek bardziej przypominający nasz wystawny obiad niż kolację.

Argentyńczycy zazwyczaj wstają ok. 7-8 i idą do pracy. Wracają wieczorem około godziny 19, jedzą posiłek i najczęściej wychodzą do kina, teatru (Buenos Aires jest stolicą teatru w Ameryce Południowej), na kawę czy do znajomych.

Autentyczną pasją Argentyńczyków jest futbol. Zawsze się pytają „Sos hinchas de quien?” czyli „Komu kibicujesz?”. Zazwyczaj Europejczycy odpowiadają wtedy, że znają drużyny Boca Juniors albo River Plate. Oczywiście jest ich wiele. Jeśli jakiś Argentyńczyk zaprosi na mecz, warto iść, to niebywała okazja, żeby zapoznać się z tą pasją. Idzie się całymi rodzinami, ze znajomymi, przyjaciółmi.

Jedną z ważniejszych spraw jest rozmowa o polityce przy stole. W Argentynie w niektórych domach jest nieelegancko rozmawiać o krajowej polityce, co czasami może wywołać niepotrzebne emocje, o światowej chętnie. Lepiej nie wspominać o Malwinach, Brudnej Wojnie czy komentować rządy Perona, ponieważ można się spotkać z bardzo negatywnymi reakcjami.

Ważne jest też asado, które bardzo przypomina nasz grill. Wołowina argentyńska jest najlepsza na świecie. Jeżeli zostanie się zaproszonym na asado należy iść. Trzeba pamiętać o tym, żeby po obiedzie podziękować i pochwalić grillującego. Do tego zazwyczaj podawane jest wino, a potem mate.

Rytuał picia yerba mate, jest również ogromnie ważny. Ten gorzki napar z ziół sący się w domu, w pracy i przy zabawie. Jeśli dostanie się zaproszenie do picia mate, to jest się uznawanym za część rodziny. Wiąże się to ze specjalnym rytuałem. Wybrana osoba (cebador) przygotowuje mate, pije jako pierwszy, po czym podaje ją innym (nawet jest specjalny czasownik „cebar”). Bierze się tykwę i pije przez specjalną rurkę-bombillę do dna.

Weekend jest czasem odpoczynku i zabawy. Piątek i sobota spędzane są głównie na rozrywce, za to niedziela (gdy zamykana jest większość przedsiębiorstw) jest dniem typowo rodzinnym: cisza, spokój, bardzo ważny rodzinny obiad, wyprawa do parku, na zakupy, na asado.

- Dolary USA są często przyjmowane jako środek płatniczy. Wymiana na walutę narodową (peso) jest dokonywana w bankach oraz autoryzowanych kantorach. Należy raczej unikać wymiany u przypadkowych osób ze względu na ryzyko otrzymania fałszywych pieniędzy. Najbardziej popularne karty kredytowe to American Express, VISA, Diners Club i MasterCard (przy płaceniu kartami kredytowymi należy na ogół okazać ważny dokument tożsamości). Ze względu na trudności ekonomiczne w kraju niektóre

restauracje i sklepy wolą przyjmować zapłatę w gotówce. Poza Buenos Aires należy liczyć się z problemami przy płaceniu czekami podróżnymi.

- Czas pracy urzędów i sklepów: banki i kantory – poniedziałek–piątek 10.00–15.00, agencje turystyczne i punkty usługowe – z reguły od 9.00 do 12.00 oraz od 14.00 do 19.00, sklepy – w dużych miastach od 9.00 do 20.00, ale w interiorze około południa jest przerwa; w soboty od 9.00 do 13.00, kawiarnie, cukiernie i pizzerie – otwarte praktycznie 24 godziny na dobę, z przerwą między drugą a szóstą rano. Obiady w restauracjach są serwowane od 12.30, kolacje zaś od 20.30, dania typu fast food są dostępne o każdej porze.

- Zwyczajowo zostawia się w restauracjach i kawiarniach napiwek w wysokości 10 proc. wartości rachunku. Niewielkie napiwki daje się portierom, bagażowym i obsłudze w teatrach.

Placówki dyplomatyczne:

Ambasada RP
Calle Alejandro María de Aguado 2870
1425 Buenos Aires
tel. (0-0541 1) 4802-96-81/82;
fax (0-0541 1) 4802-96-83
e-mail: polemb@datamarkets.com.ar
Wydział Konsularny
e-mail: polcons@datamarkets.com.ar

Konsulat RP w Obera
Konsul Honorowy: Miguel Antonio Skowron
(hiszpański, polski)
c. Gobernador Barreyro 1176, 3362 Obera, prov. Misiones
tel./fax 54 3755 4217-63

Konsulat RP w Mar del Plata
Konsul Honorowy: Juan Estanislao Stachnik
(polski, hiszpański, angielski)
Calle La Roja 2773, 7600 Mar del Plata;
tel. 54 223 491 52 94

Konsulat RP w Rosario
Konsul Honorowy: Bartłomiej Stanisław Moszoro
(hiszpański, polski, angielski)
Bv. Oirono 275, 2000 Rosario;
tel. 54 341 425 19 64
fax 54 341 432 55 55

Źródła:

- SECOM Sekcja Handlowa i Ekonomiczna Ambasady Argentyny w Warszawie
- Ambasada RP w Buenos Aires
- Portal Festabrasil
- Exporter.pl
- Publikacje Ministerstwa Gospodarki
- Artykuły dotyczące eksportu
- Strony poszczególnych sektorów rządu argentyńskiego
- Portal Onet.pl